

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Rozeslána dne 3. března 2017

Cena Kč 102,-

O B S A H:

55. Zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
 56. Zákon, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony
 57. Zákon, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
 58. Zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
 59. Zákon o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů
-

55

ZÁKON

ze dne 19. ledna 2017,

kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního zákoníku

Čl. I

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 70 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Trest propadnutí věci postihuje i plody a užitky takové věci, které náležejí pachateli.“.

2. V § 98 odst. 1 se za slovo „věci“ vkládají slova „ , , zabrání části majetku“.

3. V § 98 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zabrání části majetku nelze uložit vedle propadnutí téže části majetku.“.

4. V § 101 odst. 1 úvodní části ustanovení se za text „§ 70“ vkládají slova „odst. 2 písm. a)“.

5. V § 101 odstavec 2 zní:

„(2) Soud může uložit zabrání věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící od-

měnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc

- a) náleží pachateli, který byl odsouzen za trestný čin, ze kterého věc pochází,
- b) náleží pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,
- c) náleží pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- d) náleží nepřičetné osobě, která spáchala čin jinak trestný,
- e) náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo která ji jinak nabyla, nebo
- f) je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo obdobném zařízení (dále jen „svěřenský fond“) anebo v podílovém fondu.“.

6. V § 101 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zabrání věci postihuje i plody a užitky věci, které náležejí osobě, jejíž věc se zabírá.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

7. V § 101 odst. 6 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

8. Za § 102 se vkládá nový § 102a, který včetně nadpisu zní:

„§ 102a

Zabrání části majetku

(1) Soud může uložit zabrání části majetku pachateli, který byl uznán vinným úmyslným trestným činem, na který trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyři léta, nebo trestným činem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií (§ 192), neoprávněného pří-

stupu k počítačovému systému a nosiči informací (§ 230), opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat (§ 231), pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257), pletich při veřejné dražbě (§ 258), nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 odst. 2 až 4, šíření toxikomanie (§ 287), podplacení (§ 332) nebo nepřímého úplatkářství (§ 333), pokud pachatel takovým trestným činem pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch a soud má za to, že určitá část jeho majetku je výnosem z trestné činnosti vzhledem k tomu, že hodnota majetku, který pachatel nabytý nebo převedl na jinou osobu nebo do majetku ve svěřenském fondu v době nejdéle 5 let před spácháním takového trestného činu, v době jeho páchaní nebo po jeho spáchání, je v hrubém nepoměru k příjmům pachatele nabytým v souladu se zákonem nebo byly zjištěny jiné skutečnosti odůvodňující takový závěr.

(2) Soud může uložit zabrání části majetku ve vztahu k věci, která by jinak mohla být zabráněna podle odstavce 1, pokud pachatel takovou věc

- a) převedl na jinou osobu bezplatně nebo za nápadně výhodných podmínek a tato osoba věděla nebo mohla a měla vědět, že na ni takovou věc převedl z toho důvodu, aby se vyhnul jejímu zabránění, nebo že taková věc byla získána v rozporu se zákonem,
- b) převedl na osobu blízkou,
- c) převedl na právnickou osobu, ve které má sám nebo ve spojení s osobami blízkými většinou majetkovou účast, většinový podíl na hlasovacích právech nebo rozhodující vliv na řízení, a takovou věc pachatel bezplatně nebo za nápadně výhodných podmínek užívá,
- d) převedl do majetku ve svěřenském fondu, nebo
- e) nabytý do společného jmění manželů.

(3) Soud při určení části majetku, jejíž zabránění ukládá, stanoví konkrétní věci podléhající zabránění. Pokud byl zjištěn hrubý nepoměr mezi hodnotou majetku a příjmy pachatele nabytými v souladu se zákonem ve sledovaném období, může takto určit jakékoli věci pachatele v hodnotě až do výše zjištěného hrubého nepoměru.

(4) Není-li známo, kde se věci, které by mohly

být zabráněny, nacházejí, nebo jejich zabránění není vhodné zejména s ohledem na práva třetích osob, anebo jestliže ten, komu mohla být věc zabráněna, ji před rozhodnutím o zabránění zničí, poškodí, zcizí, nebo její zabránění jinak zmaří, může soud uložit zabránění náhradní hodnoty, včetně peněžité částky, až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Hodnotu věci, jejíž zabránění mohl soud uložit, soud stanoví na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

(5) Zabránění postihuje i plody a užitky věci, které náležejí osobě, jíž se taková věc zabírá. Zabránění se nevztahuje na věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb osoby, které se zabírá část majetku, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je tato osoba podle zákona povinna pečovat.“

9. V § 103 odst. 1 větě druhé se slova „4 a 5“ nahrazují slovy „5 a 6“.

10. V § 104 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „ , zabraná část majetku“.

11. V § 104 odst. 2 se za slova „uložení zabránění věci“ vkládají slova „ , zabránění části majetku“, slova „§ 101 odst. 4“ se nahrazují slovy „§ 101 odst. 5“ a slova „§ 101 odst. 5“ se nahrazují slovy „§ 101 odst. 6“.

12. V § 135 se slova „nebo majitel“ a slovo „ , majitel“ zrušují.

13. V § 227 se slova „svém majetku nebo o majetku právnické osoby, za kterou je oprávněn jednat,“ nahrazují slovem „majetku“.

14. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Pro účely uložení ochranného opatření zabránění části majetku podle § 102a zákona č. 40/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze při stanovení výše hrubého nepoměru mezi hodnotou majetku, který pachatel nabytý nebo převedl na jinou osobu anebo do majetku ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení, a jeho příjmy nabytými v souladu se zákonem přihlížet pouze k ma-

jetku, který pachatel nabyt nebo převedl na jinou osobu anebo do majetku ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona

č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

(1) K zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věci pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán vyzvat osobu, jejíž majetek je zjišťován, nebo osobu jí blízkou, aby mu v jím stanovené přiměřené lhůtě zaslala prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován. Vyzvaná osoba má právo odeprít učinění prohlášení o majetku; přitom se použijí obdobně § 92 odst. 1, § 100 a § 158 odst. 8. Ve výzvě je třeba upozornit osobu, která má učinit prohlášení o majetku, na následky nevyhovění této výzvě a poučit ji o jejím právu odeprít učinění prohlášení o majetku.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se vyzve, aby v prohlášení o majetku uvedla v rozsahu, v jakém jsou jí takové skutečnosti známy, údaje vztahující se k majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, zejména

- a) plátce odměny z pracovněprávního vztahu nebo vztahu obdobného vztahu pracovněprávnímu anebo jiného příjmu a výši takové odměny nebo jiného příjmu,
- b) u které banky, spořitelního a úvěrního družstva, instituce elektronických peněz, vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, poskytovatele platebních služeb malého rozsahu nebo obdobné zahraniční osoby má tato osoba účty, výši pohledávek a čísla účtů nebo jiné jedinečné identifikátory podle zákona o platebním styku,

- c) dlužníky, vůči nimž má tato osoba pohledávky, jejich důvod, výši a lhůtu splatnosti,
- d) přehled věcí ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví této osoby, včetně výše spoluvlastnického podílu a umístění věcí, a
- e) svěřenské fondy nebo obdobná zařízení, která tato osoba zřídila, nebo u kterých je obmyšleným.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán může vyzvat osobu uvedenou v odstavci 1 k učinění nového prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, pokud má důvodně za to, že došlo ke změně majetkových poměrů osoby, jejíž majetek je zjišťován.

(4) Nezašle-li osoba, která byla vyzvána k učinění prohlášení o majetku, toto prohlášení ve stanovené lhůtě nebo má-li orgán činný v trestním řízení, který ji k učinění prohlášení o majetku vyzval, pochybnosti o pravdivosti nebo úplnosti jí učiněného prohlášení, může ji předvolat k podání výpovědi; ustanovení tohoto zákona upravující podání vysvětlení, výslech obviněného a výslech svědka se použijí přiměřeně.“.

2. V § 8 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, k zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věcí pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence investičních nástrojů a zaknihovaných cenných papírů.“.

3. V § 8 odst. 2 se za větu druhou vkládá věta „V trestním řízení, ve kterém lze uložit ochranné opatření zabránění části majetku, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu žádat od správce daně informace z rozhodnutí o stanovení daně z příjmů pro účely posouzení splnění podmínek pro uložení tohoto ochranného opatření nebo pro účely zajištění jeho výkonu; poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.“.

4. V § 8 odst. 2 větě čtvrté se za slovo „daní“ vkládají slova „pro jiné účely“.

5. V § 8 odst. 3 větě první se za slovo „nástrojů“ vkládají slova „nebo zaknihovaných cenných papírů“ a slova „zvláštního zákona“ se nahrazují slovy „jiných právních předpisů“.

6. V § 8d odst. 2 větě druhé se slova „zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo s omezenou způsobilostí k právním úkonům“ nahrazují slovy „s omezenou svéprávností“.

7. V § 8d odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo opatrovník“.

8. V § 11 odst. 1 se za písmeno e) vkládají nová písmena f) a g), která znějí:

- „f) proti tomu, jehož těžká choroba trvale vylučuje jeho postavení před soud,
- g) proti tomu, jemuž duševní choroba, která nastala až po spáchání činu, trvale znemožňuje chápat smysl trestního stíhání,“.

Dosavadní písmena f) až k) se označují jako písmena h) až m).

9. V § 11 odst. 2 písm. b) bodu 4 se slova „i) nebo j)“ nahrazují slovy „k) nebo l)“.

10. V § 11 odst. 4 se slova „nebo i)“ nahrazují slovy „nebo k)“.

11. V § 30 odst. 1 se za slova „zákonným zástupcům“ vkládá slovo „ , opatrovníkům“.

12. V § 33 odst. 1 větě sedmé se slova „je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „je-li jeho svéprávnost omezena“.

13. V nadpisu § 34 se slova „**Zákonný zástupce**“ nahrazují slovem „**Opatrovník**“.

14. V § 34 odst. 1 větě první se slova „Zákonný zástupce obviněného, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „Opatrovník obviněného, který je omezen ve svéprávnosti“.

15. V § 34 odst. 1 větě druhé, § 37 odst. 1, § 198 odst. 2 a v § 215 odst. 1 se slova „zákonný zástupce“ nahrazují slovem „opatrovník“.

16. V § 34 odstavec 2 zní:

„(2) V případě, že je nebezpečí z prodlení a opatrovník nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 nebo nebyl-li obviněnému ustanoven, ačkoli

jsou dány důvody pro jeho ustanovení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví obviněnému k výkonu těchto práv opatrovníka. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy obviněného. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též obviněnému. Proti usnesení o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

17. V § 36 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) je-li jeho svéprávnost omezena,“.

18. V § 36a odst. 1 písmeno a) zní:

„a) je-li jeho svéprávnost omezena,“.

19. V § 37 odst. 1 větě druhé se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.

20. V § 41 odst. 4 se slova „obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnost obviněného“.

21. V § 42 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „nebo část majetku“.

22. V § 42 odstavec 3 zní:

„(3) Není-li zúčastněná osoba plně svéprávná nebo je-li omezena ve svéprávnosti, vykonává její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a zúčastněná osoba je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.“.

23. V § 42 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy zúčastněné osoby.

Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též zúčastněné osobě. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

24. V § 42 odst. 5 se slova „svěřenského nebo podílového“ nahrazují slovy „ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení anebo v podílovém“ a za slova „svěřenský správce“ se vkládají slova „ , správce zařízení obdobného svěřenskému fondu“.

25. V § 45 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Není-li poškozený osobou plně svéprávnou nebo je-li omezen ve svéprávnosti, vykonává jeho práva podle tohoto zákona jeho zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a poškozený je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.

(2) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy poškozeného. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též poškozenému. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

26. V § 47 odst. 3 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

27. V § 47 odst. 5 se za slova „výkonu rozhodnutí“ vkládají slova „ , veřejné dražby“.

28. V § 47 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „ ; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn nebo je-li s tímto majetkem v exekčním nebo insolvenčním řízení anebo ve veřejné dražbě nakládáno k uspokojení pohledávky státu“.

29. V § 47 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo in-

solvenčního řízení, se přednostně použije majetek nedotčený rozhodnutím o zajištění.“.

30. V § 47 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Při vrácení, vydání a jiném nakládání se zajištěnou věcí, která byla vydána nebo odňata, se postupuje přiměřeně podle ustanovení o vrácení, vydání a jiném nakládání s věcí důležitou pro trestní řízení.“.

31. V § 50 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ ; o tom je třeba je poučit“.

32. V § 50 odst. 2 se slova „je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena“.

33. V § 51b odst. 1 se slova „tlumočník, obviněný, zákonný zástupce obviněného, obhájce, zúčastněná osoba, poškozený, zmocněnec poškozeného, zmocněnec zúčastněné osoby, důvěrník obžalovaného nebo poškozeného, znalec“ nahrazují slovy „obviněný, zúčastněná osoba, poškozený, jejich zákonní zástupci, opatrovníci, zmocněnci a důvěrníci, obhájce, znalec, tlumočník“.

34. V § 65 odst. 1 větě druhé se slova „mají zákonní zástupci“ nahrazují slovy „má zákonný zástupce nebo opatrovník“ a slova „jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jejich způsobilost k právním úkonům omezena“ se nahrazují slovy „nejsou plně svéprávné nebo je-li jejich svéprávnost omezena“.

35. V části první se v nadpisu hlavy čtvrté za slovo „VĚCÍ“ doplňují slova „DŮLEŽITÝCH PRO TRESTNÍ ŘÍZENÍ“.

36. V části první hlavě čtvrté se v nadpisu oddílu čtvrtého za slovo „věcí“ doplňují slova „důležitých pro trestní řízení“.

37. V části první hlavě čtvrté oddílu čtvrtém se vkládá nový pododdíl 1, který včetně nadpisu zní:

*„Pododdíl 1
Společné ustanovení*

§ 77b

- (1) Věcí důležitou pro trestní řízení je věc, která
- a) může sloužit pro důkazní účely,
 - b) byla určena ke spáchání trestného činu nebo

byla k jeho spáchání užita (dále jen „nástroj trestné činnosti“),

- c) byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin nebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, včetně plodů a užitků (dále jen „výnos z trestné činnosti“), nebo
- d) je náhradní hodnotou za věc uvedenou v písmenech b) a c).

(2) Podléhá-li zajištění věc, která je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo v podílovém fondu, zajistí se svěřenskému správci nebo obhospodařovateli podílového fondu. Není-li známo, komu věc důležitá pro trestní řízení patří, zajistí se bez uvedení osoby, jíž byla zajištěna; v opatření se uvede, kdy a kde a z jakého důvodu k zajištění věci došlo.

(3) Zajištění věci pro důkazní účely má přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případě, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabránění věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

(4) Neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení, nezajistí se věc bezcenná nebo věc, jejíž zajištění je z jiných důvodů neúčelné. Vždy se však zajistí věc, která má propadnout nebo být zabráněna na základě rozhodnutí soudu, které dosud nenabylo právní moci.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, lze práva třetích osob k zajištěné věci důležité pro trestní řízení uplatnit pouze v řízení ve věcech občanskoprávních.“.

38. V části první hlavě čtvrté oddílu čtvrtém se za pododdíl 1 vkládá označení nového pododdílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 2

Zajištění věci pro důkazní účely“.

39. § 78 a 79 včetně nadpisů znějí:

„§ 78

Povinnost k předložení nebo vydání věci

(1) Kdo má u sebe věc, která může sloužit pro důkazní účely, je povinen ji na vyzvání předložit

soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; je-li jí nutno pro účely náležitého zjištění skutečností důležitých pro trestní řízení zajistit, je povinen takovou věc na vyzvání těmto orgánům vydat. Při vyzvání je třeba ho upozornit na to, že nevyhoví-li výzvě, může mu být věc odňata, jakož i na jiné následky nevyhovění (§ 66). Vyzvat k předložení nebo vydání věci je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na listinu nebo na jiný hmotný nosič obsahující obrazový, zvukový nebo datový záznam, jejichž obsah se týká okolnosti, o které platí zákaz výslechu, ledaže došlo k zproštění povinnosti zachovat věc v tajnosti nebo k zproštění povinnosti mlčenlivosti.

(3) Nikoho nelze nutit, aby předložil nebo vydal věc, jež v době, kdy je požádáno o její předložení nebo vydání, může sloužit jako důkaz proti němu nebo proti jeho osobě blízké; tím nejsou dotčena ustanovení o odnětí věci, domovní prohlídce, prohlídce jiných prostor a pozemků a osobní prohlídce.

(4) Je-li to potřebné pro účely zabránění zmaření propadnutí nebo zabránění věci, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 vydá příkaz, že osoba, jíž byla věc zajištěna, nesmí po dobu zajištění takovou věc převést na jinou osobu nebo ji zatížit. Právní jednání učiněné v rozporu s tímto zákazem je neplatné; soud k neplatnosti přihlídně i bez návrhu. O tom je třeba tuto osobu poučit.

(5) Osobě, která předložila nebo vydala věc, jež může sloužit pro důkazní účely, vydá orgán, který úkon provedl, ihned písemné potvrzení o převzetí věci nebo opis protokolu; věc v nich musí být dostatečně přesně popsána, tak, aby bylo možné určit její totožnost.

(6) Orgán činný v trestním řízení, kterému byla vydána věc, jež může sloužit pro důkazní účely, ji převezme do úschovy.

(7) Osoba, které byla věc zajištěna, má právo kdykoli žádat o vrácení takové věci. O takové žádosti musí orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

§ 79

Odnětí věci

(1) Nebyla-li věc, která může sloužit pro důkazní účely, na vyzvání předložena nebo vydána tím, kdo ji má u sebe, může mu být na příkaz předsedy senátu a v přípravném řízení na příkaz státního zástupce nebo policejního orgánu odňata. Policejní orgán potřebuje k vydání takového příkazu předchozí souhlas státního zástupce; bez předchozího souhlasu může být příkaz policejním orgánem vydán jen tehdy, jestliže nelze předchozího souhlasu dosáhnout a věc nesnese odkladu.

(2) Nevykoná-li orgán, který příkaz k odnětí věci vydal, odnětí věci sám, provede je na podkladě příkazu policejní orgán.

(3) K odnětí věci se podle možnosti přibere osoba, která není na věci zúčastněna.

(4) Na odňatou věc se obdobně použije § 78 odst. 4 až 7.“.

40. V části první hlavě čtvrté oddílu čtvrtém se za § 79 vkládá označení nového pododdílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 3

Zajištění nástrojů a výnosů z trestné činnosti a náhradní hodnoty“.

41. § 79a až 79g včetně nadpisů znějí:

„§ 79a

Zajištění nástrojů a výnosů z trestné činnosti

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že určitá věc je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové věci. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(2) V rozhodnutí o zajištění nebo v připojených listinách je zapotřebí náležitě a nezaměnitelně vyme-

zit věci podléhající zajištění. Je-li zajišťováno právo, může být zajištěno i právo teprve v budoucnu vzniklé. V rozhodnutí o zajištění se tomu, komu byla věc zajištěna, zakáže, aby po oznámení rozhodnutí takovou věc převedl na jiného nebo ji zatížil, a je-li zajištěna hmotná věc, také, aby ji záměrně poškozoval nebo ničil. Je-li to zapotřebí pro účely zajištění nebo správy zajištěné věci, lze v rozhodnutí o zajištění věci nebo i v dodatečném rozhodnutí zakázat nebo omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěnou věcí, a to včetně práv teprve v budoucnu vzniklých, jakož i vyzvat k vydání všech listin nebo jiných hmotných nosičů, jejichž předložení je nutné k uplatnění určitého práva k zajištěné věci, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66 a 79). Na dodatečné rozhodnutí o zákazu nebo omezení výkonu dalších práv souvisejících se zajištěnou věcí se ustanovení o rozhodnutí o zajištění použijí přiměřeně.

(3) V rozhodnutí o zajištění se tomu, komu byla věc zajištěna, dále uloží, aby orgánu činnému v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, do 15 dnů od oznámení rozhodnutí sdělil, jaká práva třetích osob se váží k zajištěné věci, zda je jiným způsobem omezen výkon práva s ní nakládat, a bylo-li zajištěno majetkové právo, též kdo je osobou povinnou poskytnout odpovídající plnění, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66).

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, učiní všechny úkony nezbytné k výkonu takového rozhodnutí.

(5) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

§ 79b

Doručení rozhodnutí o zajištění a vyrozumění o něm

(1) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí rozhodnutí o zajištění orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, jíž byla věc zajištěna. Současně orgány nebo osoby příslušné k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s věcí, která byla zajištěna, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily. Orgán nebo osoba příslušná k pro-

vedení zajištění je povinna neprodleně po doručení rozhodnutí o zajištění provést zajištění věci a učinit vše potřebné k tomu, aby nedošlo k porušení zákazů a omezení uvedených v rozhodnutí o zajištění věci.

(2) Byla-li zajištěna pohledávka a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného, orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, doručí rozhodnutí o zajištění také dlužníku vlastníka pohledávky a uloží mu, aby místo plnění vlastníku složil předmět plnění do jeho úschovy nebo na jiné určené místo. Složením předmětu plnění do úschovy nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Rozhodnutí o zajištění se dlužníku oznámí dříve než vlastníku zajištěné pohledávky.

(3) Považuje-li to orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyrozumí o zajištění věci také jiné orgány a osoby než uvedené v odstavci 1, které mají na základě jiných právních předpisů uloženou evidenční, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěné věci nebo jejímu vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěnými věcmi nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jejich zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět. Dále o zajištění vyrozumí osoby a orgány, o nichž je mu známo, že mají k zajištěné věci předkupní, nájemní nebo jiné právo, nebo vedou řízení, v němž byl omezen výkon práv s takovou věcí nakládat. Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyrozumí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci.

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění nemovité věci, vyrozumí katastrální úřad o nabytí právní moci takového rozhodnutí.

§ 79c

Provedení zajištění movité věci

(1) Kdo má u sebe movitou věc, která může podléhat zajištění, je povinen takovou věc na vyzvání předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce nebo policejního orgánu vydat; pokud ji nevydá, může mu být odňata. Na postup při vydání a odnětí movité věci se použijí obdobně § 78 a 79.

(2) Orgán činný v trestním řízení příslušný k vydání příkazu k odnětí věci může při posouzení všech rozhodných okolností ponechat movitou věc na místě, kde se nachází, pokud

- a) odnětí takové věci by vedlo k jejímu znehodnocení nebo k znehodnocení věci, s níž je funkčně spojena,
- b) odnětí takové věci by bylo spojeno s nepřiměřenými technickými obtížemi,
- c) jde o věc vyžadující zvláštní péči nebo je péče o ni spojena s nepřiměřenými náklady, nebo
- d) jde o věc nepatrné hodnoty.

(3) Pokud je movitá věc ponechána na místě, kde se nachází, tato skutečnost se spolu s důvodem takového postupu uvede do protokolu a movitá věc se náležitě vymezí tak, aby nebyla zaměnitelná s jinými. Orgán příslušný k vydání příkazu k odnětí věci zároveň vydá příkaz k zdržení se nakládání s věcí, v němž movitou věc náležitě a nezaměnitelně vymezí a zakáže, aby s ní bylo jakkoli právně jednáno nebo fakticky nakládáno způsobem, který by vedl k zmaření účelu jejího zajištění, zejména aby byla převedena na jiného, zatížena, poškozena nebo zničena. Zakaz působí vůči všem a je účinný okamžikem vyvěšení příkazu na místě, kde se movitá věc nachází; v tomto smyslu musí příkaz obsahovat poučení, včetně upozornění na následky spojené s porušením zákazu. Právní jednání učiněné v rozporu se zakazem uvedeným v příkazu je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Movitá věc ponechaná na místě se označí tak, aby bylo zřejmé, že se na ni vztahuje příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(4) Ponechání movité věci na místě, kde se nachází, nebrání tomu, aby orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o takové věci následně kdykoli vyzval k vydání takové věci nebo vydal příkaz k jejímu odnětí, má-li za to, že je to potřebné z hlediska účelu zajištění. Orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o vydané nebo odňaté movité věci může kdykoli rozhodnout, že ji ponechá z důvodů uvedených v odstavci 2 u osoby, které byla zajištěna; při tom postupuje přiměřeně podle odstavce 3. Proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná.

(5) Rozhodnutí o zajištění podle § 79a ohledně movité věci, která byla vydána nebo odňata podle odstavce 1 anebo která byla ponechána na místě po-

dle odstavce 2, musí být vydáno do 96 hodin od takového úkonu.

(6) Odstavce 1 až 5 se přiměřeně použijí i na zjištěné stroje nebo jiná upevněná zařízení, která jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelná.

§ 79d

Ohledání nemovité věci

(1) Na základě příkazu k ohledání nemovité věci vydaného předsedou senátu a v přípravném řízení soudcem na návrh státního zástupce může soud nebo státní zástupce anebo na základě jejich pokynu policejní orgán provést ohledání nemovité věci a jejího příslušenství za účelem zjištění stavu nemovité věci a posouzení účelnosti jejího zajištění. Orgán činný v trestním řízení provádějící ohledání nemovité věci uvědomí o době a místě ohledání vlastníka nemovité věci nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovité věci práva. Tyto osoby jsou povinny prohlídku nemovité věci a jejího příslušenství umožnit.

(2) Orgán provádějící ohledání k němu může přibrat osoby, jejichž účast při ohledání je potřebná, zejména pro účely ocenění nemovité věci.

(3) Je-li při ohledání nemovité věci zjištěna movitá věc anebo stroj nebo jiné upevněné zařízení, které jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelné, u nichž jsou dány důvody pro jejich zajištění podle § 79a, lze postupovat obdobně podle § 79c odst. 2 až 5 i bez vydání příkazu k domovní prohlídce nebo prohlídce jiných prostor a pozemků.

§ 79e

Účinky zajištění

(1) Právní jednání učiněné osobou, vůči níž směřují zákazy uvedené v rozhodnutí o zajištění, v rozporu se zákazy v něm uvedenými, je neplatné; o tom je třeba tuto osobu poučit. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu.

(2) S věcí, na kterou se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn nebo je-li s touto věcí v exekučním nebo insolvenčním řízení anebo ve ve-

řejné dražbě nakládáno k uspokojení pohledávky státu. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení, se přednostně použije věc nedotčená rozhodnutím o zajištění.

(3) Je-li k převodu nebo ke zřízení práva k zajištěné věci nutný zápis do evidence vedené podle jiných právních předpisů, orgán nebo osoba, které vedou takovou evidenci, mohou po doručení rozhodnutí o zajištění provést zápis k takové věci na základě právního jednání osoby, jíž byla věc zajištěna, jen s předchozím souhlasem předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce.

(4) Byl-li podle katastrálního zákona podán návrh na zápis práv k nemovité věci do katastru nemovitostí na základě právního jednání osoby, jíž byla nemovitá věc zajištěna, před vydáním usnesení o jejím zajištění, a do doby vydání usnesení o jejím zajištění o něm nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, ztrácí podaný návrh své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o jejím zajištění.

(5) Je-li zajištěna pohledávka na účtu, zajištění se vztahuje na peněžní prostředky, které se nacházejí na účtu v okamžiku, v němž je bance nebo jinému subjektu, který vede účet pro jiného, doručeno rozhodnutí o jejich zajištění, až do výše částky uvedené v tomto rozhodnutí a jejího příslušenství. Převyšuje-li částka uvedená v rozhodnutí o zajištění zůstatek peněžních prostředků na účtu, vztahuje se zajištění i na peněžní prostředky, které na účet dodatečně dojdou, a to do výše částky uvedené v rozhodnutí, včetně jejího příslušenství. Nestanoví-li tento zákon jinak, od okamžiku doručení usnesení o zajištění pohledávky na účtu bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného je zakázáno jakkoli disponovat s peněžními prostředky, které se na účtu nacházejí, až do výše zajištění.

§ 79f

Zrušení nebo omezení zajištění

(1) Zajištění věci se zruší nebo omezí, není-li jej již třeba nebo jej není třeba ve stanoveném rozsahu. Bylo-li zrušeno zajištění věci, jež byla ponechána na místě, kde se nachází, odvolá se též příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(2) Osoba, jíž byla věc zajištěna, má právo kdy-

koliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti je třeba neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) O zrušení nebo omezení zajištění rozhoduje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho předchozím souhlasem policejní orgán.

(4) Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

(5) Pravomocné rozhodnutí o zrušení a omezení zajištění se doručí orgánům a osobám, kterým bylo doručeno rozhodnutí o zajištění. Orgány a osoby, které byly o rozhodnutí o zajištění vyrozuměny, je třeba vyrozumět i o rozhodnutí uvedeném ve větě první; o omezení zajištění se vyrozumí jen ty z nich, kterých se omezení týká.

§ 79g

Zajištění náhradní hodnoty

(1) Nelze-li zajistit věc, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může být místo ní zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, její hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících zajištění věci, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti (§ 79a až 79f). Náhradní hodnotu lze zajistit osobě, která měla povinnost strpět zajištění původní věci.

(2) Z důležitých důvodů může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce povolit na návrh osoby, které byla náhradní hodnota zajištěna, provedení úkonu, který se týká zajištěné náhradní hodnoty. Proti takovému rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.“

42. V části první hlavy čtvrté oddílu čtvrtém se za § 79g vkládá označení nového pododdílu 4, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 4

Vrácení, vydání a další nakládání s věcmi důležitými pro trestní řízení“.

43. Nadpis nad označením § 80 se zrušuje.

44. V § 80 odst. 1 větě první se slova „podle

§ 78 vydána nebo podle § 79“ nahrazují slovy „vydána nebo“.

45. V § 80 odst. 1 se na konci textu věty čtvrté doplňují slova „; věc bezcenná se zničí“.

46. V § 80 odst. 1 a 2 se věta poslední zrušuje.

47. V § 80 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Věc na základě rozhodnutí o prodeji podle odstavců 1 a 2 prodá ten, kdo ji má ve správě, nebo ten, kdo je pověřen jejím prodejem, postupem podle zvláštního právního předpisu.“

48. V § 81 odst. 1 větě první se slova „obviněným vydána nebo mu odňata věc, kterou získal nebo pravděpodobně získal trestným činem“ nahrazují slovy „vydána nebo odňata věc, která byla získána nebo byla pravděpodobně získána trestným činem“.

49. V § 81 odst. 2 větě první se slovo „obviněný“ nahrazuje slovy „ten, komu byla věc zajištěna“.

50. V § 81 odst. 2 větě druhé se slova „pro nebezpečí zkázy“ zrušují a slovo „obviněnému“ se nahrazuje slovy „tomu, komu byla zajištěna“.

51. V § 81 odst. 2 větě třetí se slova „kterou obviněný získal“ nahrazují slovy „která byla získána“ a slova „nepožádal-li obviněný“ se nahrazují slovy „nepožádal-li ten, komu byla zajištěna“.

52. V § 81 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Podle odstavců 1 až 4 se postupuje přiměřeně také tehdy, byla-li zajištěna věc neznámé osobě nebo jestliže osoba, které byla věc zajištěna, zemřela, byla prohlášena za mrtvou nebo za nezvěstnou nebo zanikla, není známa osoba, jíž by věc mohla být vydána, a takové věci již není k dalšímu řízení třeba.“

53. V § 81a se slova „peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiných nehmotných věcí, které byly zajištěny podle § 79a až 79e“ nahrazují slovy „nemovitých věcí a nehmotných věcí, které byly zajištěny podle § 79a“ a slova „podle § 79f“ se nahrazují slovy „podle § 79g“.

54. V § 85 odst. 3 se slova „v § 79 odst. 5“ nahrazují slovy „v § 78 odst. 5“.

55. V § 130 odst. 2 se slova „zákonného zástupce“ nahrazují slovem „opatrovníka“.

56. V § 130 odst. 3 se za slova „zákonného zá-

stupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonnému zástupci“ se vkládají slova „nebo opatrovníku“.

57. V § 137 odst. 2 větě druhé se slova „zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,“ nahrazují slovy „, která není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena a“.

58. V § 137 odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo opatrovníku“.

59. V § 137 odst. 3 větě první se slova „který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „jehož svéprávnost je omezena“ a slova „zákonnému zástupci“ se nahrazují slovem „opatrovníku“.

60. V § 137 odst. 3 větě druhé se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnost“.

61. V § 143 odst. 1, § 248 odst. 2 a v § 265e odst. 2 se slova „zákonnému zástupci“ nahrazují slovem „opatrovníku“.

62. V § 144 odst. 3, § 250 odst. 3 a v § 280 odst. 4 se slova „zákonným zástupcem“ nahrazují slovem „opatrovníkem“.

63. V § 146a odst. 1 písmeno c) zní:

„c) zajistil věc, o níž nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, rozhodl o omezení takového zajištění nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění,“

64. V § 146a odst. 1 se písmena d) až f) zrušují.

Dosavadní písmena g) až l) se označují jako písmena d) až i).

65. V § 146a odst. 1 písm. d) se text „(§ 79f)“ zrušuje.

66. V § 146a odst. 1 písm. e) se text „(§ 79g)“ zrušuje.

67. V § 146a odst. 1 písm. f) se text „(§ 47 a § 48 odst. 2 až 4)“ zrušuje.

68. V § 146a odst. 1 písm. g) se text „(§ 344a, 344b, 347 a 349)“ zrušuje.

69. V § 146a odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) zajistil majetek pro účely výkonu zabránění části majetku, rozhodl o omezení takového zajištění, nepovolil provedení úkonu týkajícího se zajištěného majetku, anebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění.“

Dosavadní písmena h) a i) se označují jako písmena i) a j).

70. V § 146a odst. 2 se slova „podle § 66 odst. 1, § 79a odst. 1, § 79b, § 79c odst. 2, 3 a 5, § 79d odst. 1 a 7, § 79e odst. 1, 2 a 8, § 79f odst. 1 nebo § 79g“ nahrazují slovy „, kterým rozhodl o uložení pořádkové pokuty, změnil důvod zajištění věci, zajistil věc, o níž nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, rozhodl o omezení takového zajištění nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění, zajistil náhradní hodnotu, rozhodl o omezení zajištění náhradní hodnoty nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění.“

71. V § 158 odst. 5 a v § 233 odst. 1 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

72. V § 163a odst. 1 písm. b) se slova „byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo pro kterou byla jeho způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „byla jeho svéprávnost“.

73. V § 173 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Zajištění věcí důležitých pro trestní řízení trvá i během přerušování trestního stíhání.“

74. V § 178 odst. 1 se slova „ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci nebo ochrannou výchovu anebo zabránění věci“ nahrazují slovy „některé z ochranných opatření“.

75. V § 196 odst. 1 větě první se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“ a slova „zákonnému zástupci“ se nahrazují slovem „opatrovníku“.

76. V § 196 odst. 1 větě třetí a v § 230 odst. 3 se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo části majetku“.

77. Nadpis nad označením § 239 zní:

„Ochranné opatření“

78. V § 239 odst. 1 se slova „léčení, o zabezpe-

čovací detenci nebo o zabránění věci“ nahrazují slovem „opatření“.

79. V § 239 odst. 2 se slova „léčení, o zabezpečovací detenci a o zabránění věci“ nahrazují slovem „opatření“.

80. V § 239a se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Obdobně podle odstavců 1 až 3 se postupuje i v řízení o zabránění části majetku.“

81. V § 246 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo zabránění části majetku“.

82. V § 247 odst. 2 větě třetí a v § 265d odst. 2 větě páté se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“ a slova „zákonný zástupce“ se nahrazují slovem „opatrovník“.

83. V § 257 odst. 2 se slovo „i)“ nahrazuje slovem „k)“.

84. V § 278 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Obnova řízení, které skončilo pravomocným usnesením soudu o zastavení trestního stíhání pro nepřipustnost z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. f) nebo g), se povolí, změní-li se zdravotní stav obžalovaného tak, že odpadnou důvody bránící jeho stíhání.“

85. V § 278 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Obnova řízení, které skončilo pravomocným usnesením státního zástupce o zastavení trestního stíhání pro nepřipustnost z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. f) nebo g), se povolí, změní-li se zdravotní stav obviněného tak, že odpadnou důvody bránící jeho stíhání.“

86. V § 308 odst. 3 se slovo „f)“ nahrazuje slovem „h)“.

87. V § 314e odst. 6 písm. a) se slova „která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je“ nahrazují slovy „jejíž svéprávnost je“.

88. V části třetí hlavě dvacáté první nadpis oddílu sedmého zní:

„Výkon ochranného opatření“

89. Za § 358 se vkládají nové § 358a a 358b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 358a

Výkon zabránění části majetku

Na výkon zabránění části majetku se přiměřeně použijí § 345 a 346.

§ 358b

Zajištění výkonu zabránění části majetku

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení zabránění části majetku, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit věci obviněného nebo jiné osoby, navštědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jsou splněny podmínky pro jejich zabránění podle § 102a trestního zákoníku.

(2) K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(3) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(4) Na rozhodování o zajištění výkonu zabránění části majetku a postup při zajištění se jinak použijí § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně. Na rozhodování o zrušení nebo omezení zajištění a na povolení provedení úkonu se zajištěným majetkem se obdobně použije § 344b.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

Čl. IV

V § 16 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, se slova „trest propadnutí majetku²⁹⁾ věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený povinen pečovat³⁰⁾ a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³¹⁾ příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozsudek nabyt právní moci“ nahrazují slovy „trest propadnutí majetku nebo ochranné opa-

tření zabránění části majetku²⁹⁾, věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo jiné osoby, jejíž část majetku byla zabráněna, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený nebo tato osoba povinna pečovat²⁹⁾, a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³⁰⁾, příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabránění části majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci“.

Poznámky pod čarou č. 29 a 30 znějí:

„²⁹⁾ § 66 a 102a trestního zákoníku.

³⁰⁾ § 346 odst. 1 a § 358a trestního řádu.“

Poznámka pod čarou č. 31 se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. V

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 301/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb. a zákona č. 250/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 2 větě první, v § 20 odst. 2 větě první a v § 20 odst. 3 se za slovo „zástupci“ vkládá slovo „ , opatrovníku“.

2. V § 11 odst. 2 větě druhé a v § 20 odst. 2 větě druhé se za slovo „zástupce“ vkládá slovo „ , opatrovník“.

3. V § 20 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

4. V § 21 odst. 1 se za slovo „věci⁹⁾“ vkládají slova „ , zabránění části majetku³⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 37 zní:

„³⁷⁾ § 102a trestního zákoníku.“.

5. V § 21 odst. 2 se slova „a zabrání věci“ nahrazují slovy „, zabrání věci a zabrání části majetku“.

6. V nadpisu § 43 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

7. V § 43 odst. 1 se za slova „Zákonný zástupce“ a za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

8. V § 43 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého má také právo klást vyslychaným osobám otázky, nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování a osobních údajů svědka podle § 55 odst. 2 trestního řádu, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí.“.

9. V § 43 odstavec 2 zní:

„(2) V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví k výkonu těchto práv mladistvému opatrovníka. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy mladistvého. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevyklučuje-li to povaha věci, též mladistvému. Proti usnesení o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

10. V § 44 odst. 2 větě první se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

11. V § 44 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Obhájce mladistvého, který není plně svéprávný, může vykonávat práva uvedená v § 41 odst. 2 a 3 trestního řádu i proti vůli mladistvého.“.

12. V § 46 odst. 2 a v § 60 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

13. V § 54 odst. 1 větě první se za slova „obhájce, zákonní zástupci“ vkládá slovo „, opatrovník“ a za slova „zmocněnec, zákonní zástupci“ se vkládají slova „a opatrovníci“.

14. V § 64 se na začátek odstavce 2 vkládá věta „Předseda senátu dá opis obžaloby doručit také zákonnému zástupci nebo opatrovníku mladistvého.“.

15. V § 64 odst. 2 větě druhé se za slovo „též“ vkládají slova „zákonného zástupce nebo opatrovníka mladistvého a“.

16. V § 67 odst. 1 se za slovo „též“ vkládají slova „zákonnému zástupci nebo opatrovníku mladistvého,“.

17. V § 67 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Oznamuje-li se mladistvému, který není plně svéprávný, usnesení, proti němuž má právo podat stížnost, je třeba je oznámit jak jemu, tak i jeho obhájci a jeho zákonnému zástupci nebo opatrovníku.“.

18. V § 72 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Odvolání a dovolání ve prospěch mladistvého, který není plně svéprávný, může podat, a to i proti jeho vůli, též jeho zákonný zástupce nebo opatrovník a jeho obhájce.“.

19. Za § 72 se vkládá nový § 72a, který včetně nadpisu zní:

„§ 72a

Lhůta pro podání opravného prostředku a jeho zpětvzetí

(1) Lhůta pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí, které se doručuje nebo oznamuje jak mladistvému, tak i jeho obhájci nebo zákonnému zástupci nebo opatrovníku, běží od toho doručení nebo oznámení, které bylo provedeno nejpozději.

(2) Stížnost proti usnesení nebo odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem mohou být vzaty zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět.

(3) Návrh na povolení obnovy řízení podaný ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzat zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého; to neplatí, po-

kud takový návrh podal státní zástupce nebo byl-li takový návrh podán oprávněnou osobou po smrti mladistvého.“.

20. V § 88a odst. 3 písm. c) se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo ochranné opatření zabrání části majetku“.

21. V § 91 odst. 1 se za slova „zákonní zástupci“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

22. V § 95a odst. 1 větě třetí se slova „rodičů nebo jiného zákonného zástupce“ nahrazují slovy „zákonního zástupce nebo opatrovníka“.

23. V § 95a odst. 3 a § 95a odst. 4 větě druhé se za slova „zákonního zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení

Čl. VI

Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb. a zákona č. 86/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slovo „trestu“ vkládají slova „, výkonu ochranného opatření zabrání části majetku“.

2. V § 1 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, nejde-li o věc, o jejímž prodeji bylo rozhodnuto podle § 80 trestního řádu“.

3. V § 1 odst. 5 větě první se za slovo „věci“ vkládají slova „, návrhu na zabrání části majetku“.

4. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Rozhodnutí o zajištění doručí orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, již byla věc zajištěna. Současně soud orgán nebo osobu příslušnou k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s majetkem, který byl zajištěn, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily.“.

5. V § 2 odst. 2 větě druhé se za slovo „právo“

vkládají slova „a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného“.

6. V § 2 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Považuje-li to soud, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyrozumí o zajištění také jiné orgány a osoby, které mají na základě zvláštních právních předpisů uloženou evidenci, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěnému majetku nebo jeho vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěným majetkem nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jeho zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět.“.

7. V § 2 odst. 3 se za větu první vkládá věta „Soud, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyrozumí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci.“.

8. V § 2 odst. 3 větě třetí se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slova „s nemovitostí“ se nahrazují slovy „s nemovitou věcí“.

9. V § 2 odst. 4 se za slova „takový zápis“ vkládají slova „na základě právního jednání osoby, již byl majetek zajištěn,“ a slova „; v případě zápisu práva k zajištěné nemovitosti do katastru nemovitostí podle katastrálního zákona se tento souhlas vyžaduje pouze v případě, že je zápis prováděn na základě právního jednání, kterým obviněný nakládá s nemovitostí“ se zrušují.

10. § 5 a 6 včetně nadpisů znějí:

„§ 5

Zjišťování movitých věcí

(1) Soud je oprávněn ke zjištění movitých věcí pro účely výkonu rozhodnutí o zajištění nařídít osobní prohlídku obviněného a prohlídku bytu nebo jiných prostor sloužících k bydlení nebo prostor k nim náležejících (dále jen „obydlí“) a jiných prostor a pozemků, kde lze předpokládat, že má obviněný svůj majetek; tyto prohlídky vykoná orgán, který je nařídil, nebo policejní orgán.

(2) K prohlídce může orgán, který prohlídku provádí, přibrat též osoby, jejichž účast při prohlídce je potřebná zejména pro účely náležité identifikace, ocenění a zabezpečení zjištěných movitých věcí.

(3) Ten, kdo provádí prohlídku, sepíše movité věci, jichž se zajištění týká, a nejsou-li movité věci zjištěné při prohlídce uvedeny v rozhodnutí o zajištění majetku, sepíše ty z nich, které nejsou podle tohoto zákona ze zajištění vyloučeny. Sepsané movité věci je třeba náležitě vymezit tak, aby nebyly zaměnitelné s jinými.

(4) Pokud není v odstavcích 1 až 3 uvedeno jinak, použijí se na nařízení a výkon prohlídek přiměřeně ustanovení trestního řádu o osobní prohlídce, domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků.

(5) Pokud má obviněný právo na vydání nebo dodání movitých věcí, odevzdají se tyto věci soudu nebo na jeho pokyn tomu, kdo je pověřen správou zajištěného majetku.

(6) Každý, kdo má u sebe movité věci z majetku obviněného, je poté, co se o rozhodnutí o zajištění majetku dověděl, povinen bezodkladně o tom uvědomit soud nebo toho, kdo byl pověřen správou zajištěného majetku.

§ 6

Nakládání se zjištěnými movitými věcmi

(1) Je-li to zapotřebí pro účely zajištění, věci sepsané podle § 5 se tomu, kdo je má u sebe, odevzmou, pokud je na výzvu nevydá; přitom se postupuje obdobně podle § 78 a 79 trestního řádu. Orgán provádějící prohlídku může při posouzení všech rozhodných okolností ponechat movitou věc na místě, kde se nachází, pokud

- a) by odnětí takové věci vedlo k jejímu znehodnocení nebo k znehodnocení věci, s níž je funkčně spojena,
- b) by odnětí takové věci bylo spojeno s nepřiměřenými technickými obtížemi,
- c) jde o věc vyžadující zvláštní péči nebo je péče o ni spojena s nepřiměřenými náklady, nebo
- d) jde o věc nepatrné hodnoty.

(2) Pokud je movitá věc ponechána na místě, kde se nachází, tato skutečnost se spolu s důvodem takového postupu uvede do soupisu a věc se náležitě vymezí tak, aby nebyla zaměnitelná s jinými. Orgán provádějící prohlídku zároveň vydá příkaz k zdržení se nakládání s věcí, v němž věc náležitě a nezaměnitelně vymezí, a zakáže, aby s ní bylo jakkoli právně jednáno nebo fakticky nakládáno způsobem, který

by vedl k zmaření účelu jejího zajištění, zejména aby byla převedena na jiného, zatížena, poškozena nebo zničena. Zákaz působí vůči všem a je účinný okamžikem vyvěšení příkazu na místě, kde se věc nachází; v tomto smyslu musí příkaz obsahovat poučení, včetně upozornění na následky spojené s porušením zákazu. Právní jednání učiněné v rozporu se zákazem uvedeným v příkazu je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Movitá věc ponechaná na místě se označí tak, aby bylo zřejmé, že se na ni vztahuje příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(3) Ponechání movité věci na místě, kde se nachází, nebrání tomu, aby orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o takové věci podle trestního řádu následně kdykoli vyzval k vydání takové věci nebo vydal příkaz k jejímu odnětí, má-li za to, že je to potřebné z hlediska účelu zajištění.

(4) Orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o věci vydané nebo odňaté podle trestního řádu může kdykoli rozhodnout, že ji ponechá z důvodů uvedených v odstavci 1 u osoby, již byla zajištěna; při tom postupuje přiměřeně podle odstavce 2. Proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná.

(5) Odstavce 1 až 3 se přiměřeně použijí i na zjištěné stroje nebo jiná upevněná zařízení, která jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelná.“.

11. V nadpisu § 7 se slova „zaknihovaných cenných papírů,“ zrušují a slova „a jiných“ se nahrazují slovy „v hotovosti a“.

12. V § 7 odst. 1 větě první se za slova „Zaknihované cenné papíry“ vkládají slova „a investiční nástroje“.

13. V § 7 odst. 1 větě první a větě druhé a v § 7 odst. 5 se za slova „zaknihované cenné papíry“ vkládají slova „a investiční nástroje“.

14. V § 7 odst. 1 větě druhé se za slova „zaknihovaných cenných papírů“ vkládají slova „a investičních nástrojů“.

15. V § 7 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „a investičními nástroji“.

16. V nadpisu § 8 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

17. V § 8 odst. 1 větě první se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

18. V § 8 odst. 1 větě druhé se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

19. V § 8 odstavce 2 zní:

„(2) Na základě příkazu k ohledání nemovité věci vydaného soudem a v přípravném řízení soudcem na návrh státního zástupce může soud nebo státní zástupce anebo na základě jejich pokynu policejní orgán provést ohledání nemovité věci a jejího příslušenství za účelem zjištění stavu nemovité věci a posouzení účelnosti jejího zajištění. Orgán činný v trestním řízení provádějící ohledání nemovité věci uvědomí o době a místě ohledání vlastníka nemovité věci nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovité věci práva. Tyto osoby jsou povinny prohlídku nemovité věci a jejího příslušenství umožnit. Orgán provádějící ohledání k němu může přibrat osoby, jejichž účast při ohledání je potřebná, zejména pro účely ocenění nemovité věci. Je-li při ohledání nemovité věci zjištěna movitá věc anebo stroj nebo jiné upevněné zařízení, které jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelné, u nichž jsou dány důvody pro jejich zajištění, lze je zajistit ponecháním na místě i bez vydání příkazu k prohlídce obydlí nebo prohlídce jiných prostor a pozemků; přitom se postupuje obdobně podle § 6 odst. 1 až 3.“

20. V § 8 odst. 3 se věta první zrušuje.

21. V § 8 odst. 3 se slova „tohoto usnesení“ nahrazují slovy „usnesení o zajištění nemovité věci“.

22. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „nebo majiteli“ zrušují.

23. V § 10 odst. 3 se slova „nebo majitel“ zrušují.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

Čl. VII

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona

č. 135/2016 Sb., zákona č. 183/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 15 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo zabrání části majetku“.

2. V § 15 odst. 3 větě druhé se za slova „peněžitý trest“ vkládají slova „nebo zabrání části majetku“ a za slova „vedle propadnutí“ se vkládají slova „téže části“.

3. V části třetí se v nadpisu hlavy IV slovo „OCHRANNÉ“ nahrazuje slovem „OCHRAN-
NÁ“.

4. Za § 26 se vkládá nový § 26a, který včetně nadpisu zní:

„§ 26a

Zabrání části majetku

Soud může uložit právnické osobě ochranné opatření zabrání části majetku za podmínek stanovených trestním zákoníkem.“

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Čl. VIII

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb. a zákona č. 86/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 4 písm. f) se za slova „zákonného zástupce,“ vkládá slovo „opatrovníka,“.

2. V § 14 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) je-li omezena ve svéprávnosti,“.

3. V § 47 odst. 2 písm. b) se za slovo „majetku“ vkládají slova „, výkonu peněžitého trestu nebo výkonu zabrání části majetku“ a za slova „oddílu páteho“ se vkládají slova „a sedmého“.

4. V § 226 odst. 1 písm. a) se slova „nebo je výnosem z trestného činu“ nahrazují slovy „(dále jen „nástroj trestné činnosti“) nebo byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin, nebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, včetně plodů a užitků (dále jen „výnos z trestné činnosti“)“.

5. V § 278 odst. 1 písm. a) se slova „jež byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, anebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc, která byla získána trestným činem nebo za odměnu za něj, anebo je náhradní hodnotou za věc, kterou soud může prohlásit za propadlou nebo zabranou“ nahrazují slovy „která je výnosem z trestné činnosti nebo náhradní hodnotou za výnos z trestné činnosti“.

6. V § 278 odst. 1 písm. b) se slova „byla určena nebo užitá ke spáchání trestného činu“ nahrazují slovy „je nástrojem trestné činnosti“.

7. V § 278 odstavce 2 včetně poznámky pod čarou č. 25 zní:

„(2) Podle tohoto dílu se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo zabránění části majetku²⁵⁾).

²⁵⁾ Článek 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.“

8. V § 292 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „,nebo bylo uloženo zabránění části majetku“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

56

ZÁKON

ze dne 19. ledna 2017,

kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o obětech trestných činů

Čl. I

Zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.“

2. V § 2 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Byla-li trestným činem způsobena smrt oběti, považují se, utrpěli-li v důsledku smrti oběti újmu, za oběť též její příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojenec, osvojitel, manžel nebo registrovaný partner, druh nebo osoba, které oběť ke dni své smrti poskytovala nebo byla povinna poskytovat výživu.“

3. V § 2 odst. 4 písm. b) se za slovo „je“ vkládají slova „vysokého věku nebo je“ a slova „které ve spojení s různými překážkami může bránit plnému a účelnému uplatnění této osoby“ se nahrazují slovy „pokud tyto skutečnosti mohou vzhledem k okolnostem případu a poměrům této osoby bránit jejímu plnému a účelnému uplatnění“.

4. V § 2 odst. 4 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo trestného činu teroristického útoku (§ 311 trestního zákoníku)“.

5. V § 2 odst. 4 písm. d) se slova „nebo trestného činu, který zahrnoval násilí či pohrůžku násilím“ nahrazují slovy „, trestného činu, který zahrnoval nátlak, násilí či pohrůžku násilím, trestného činu spáchaného pro příslušnost k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo obětí trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny“.

6. V § 3 odst. 1 se za větu první vkládá věta „Existují-li pochybnosti o tom, zda je oběť zvláště zranitelnou, je třeba ji za zvláště zranitelnou považovat.“

7. V § 8 odst. 1 se za písmeno g) vkládají nová písmena h) a i), která znějí:

„h) na které nejbližší azylové domy, intervenční centra či jiná zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby se může obrátit,

i) na kterého nejbližšího poskytovatele zdravotních služeb se může obrátit s žádostí o poskytnutí zdravotních služeb,“

Dosavadní písmena h) až j) se označují jako písmena j) až l).

8. V § 8 odstavec 3 zní:

„(3) Přijímají-li oznámení oběti o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, Policie České republiky, policejní orgán nebo státní zástupce, jsou povinni jí písemně potvrdit přijetí takového oznámení; státní zástupce je dále povinen oběť písemně a ústně informovat i bez žádosti v rozsahu podle odstavce 1 písm. b) až d). Za potvrzení přijetí oznámení podle věty první se považuje i předání opisu protokolu o podaném oznámení.“

9. V § 8 odst. 4 se slova „e) až j)“ nahrazují slovy „e) až l)“.

10. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Na žádost oběti jí poskytne příslušný orgán činný v trestním řízení

a) informaci, že trestní řízení nebylo zahájeno,

b) informaci o stavu trestního řízení, s výjimkou

případů, kdy by tato informace mohla ohrozit dosažení účelu trestního řízení,

- c) informaci o skutku, ze kterého je osoba, proti níž se řízení vede, obviněna, včetně jeho právní kvalifikace,
- d) informaci o době a místě konání veřejného pojednání věci v řízení před soudem,
- e) pravomocné rozhodnutí, kterým se trestní řízení končí.“

11. V § 11 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „ ; policejní orgán v těchto případech též vyrozumí oběť o opatřeních přijatých k zajištění jejího bezpečí, byla-li taková opatření přijata a nepovede-li vyrozumění ke zmaření nebo ztížení jejich účelu“.

12. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Informování oběti, která neovládá český jazyk

(1) Oběti, která prohlásí, že neovládá český jazyk, se informace

- a) podle § 8 odst. 1 a 3 a § 11 odst. 6 poskytnou v jazyce, o němž oběť prohlásí, že mu rozumí, nebo v úředním jazyce státu, jehož je občanem, a
- b) podle § 9, 10 a § 11 odst. 1 a 3 poskytnou v jazyce, o němž oběť prohlásí, že mu rozumí, nebo v úředním jazyce státu, jehož je občanem, je-li to možné.

(2) Spolu s informací podle § 11 odst. 1 písm. e) orgán, o jehož rozhodnutí jde, oběti na její výslovnou žádost poskytne v tomtéž jazyce i odůvodnění pravomocného rozhodnutí nebo jeho stručné shrnutí, je-li rozhodnutí odůvodněno; toho není třeba, byla-li alespoň podstatná část odůvodnění za účasti oběti přetlumočena při vyhlášení pravomocného rozhodnutí a není-li písemný překlad zapotřebí pro zaručení spravedlivého procesu. Neposkytne-li orgán, o jehož rozhodnutí jde, tyto informace, rozhodne o tom usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. Na rozhodování o neposkytnutí informace a na rozhodování o stížnosti podle věty druhé se obdobně použijí ustanovení trestního řádu.

(3) Na odůvodněnou žádost oběti, která prohlásí, že neovládá český jazyk, jí orgán činný v trestním řízení, který v době podání žádosti vede řízení, poskytne překlad písemností neuvedených v od-

stavci 1, které oběť označí za podstatné, a to v rozsahu potřebném pro řádné uplatnění jejích práv v trestním řízení. Překlad písemnosti podle věty první není třeba poskytnout, pokud písemnost nebo její podstatná část byla za účasti oběti přetlumočena a není-li ho zapotřebí pro zaručení spravedlivého procesu.“

13. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Způsob, rozsah a forma poskytnutí informací

Oběť je třeba informovat srozumitelným způsobem se zohledněním jejího věku, rozumové a volní vyspělosti, gramotnosti a zdravotního stavu včetně psychického stavu; jednotlivé informace se oběti poskytnou v rozsahu, který odpovídá jejím konkrétním potřebám s ohledem na povahu a závažnost trestného činu. Informace podle § 9 a § 10 odst. 1 musí být oběti poskytnuty v písemné i ústní formě. Informace podle § 10 odst. 2 musí být oběti poskytnuty alespoň písemně. Prohlásí-li oběť, že nechce být informována, orgány činné v trestním řízení informace neposkytnou, ledaže je třeba tyto informace poskytnout k řádnému uplatnění práv poškozeného v trestním řízení. Prohlášení oběti o tom, že nechce být informována, může být kdykoliv vzato zpět; o tom musí být oběť poučena.“

14. Poznámka pod čarou č. 3 zní:

„³⁾ Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.“

15. V nadpisu § 17 se za slovo „oběti“ vkládají slova „a osoby jí blízké“ a za slovo „kterou“ se vkládá slovo „obět“.

16. V § 17 odst. 1 se slova „Oběť má“ nahrazují slovy „Oběť a osoba jí blízká mají“, za slovo „zabránění“ se vkládá slovo „jejich“, slovo „oběti“ se zrušuje a za slovo „kterou“ se vkládá slovo „obět“.

17. V § 20 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „v prostorách pro tento účel upravených či přizpůsobených“.

18. V § 28 odst. 1 písm. c) se slova „jde-li o sourozence zemřelého v paušální částce 175 000 Kč“ nahrazují slovy „ , jde-li o sourozence zemřelého, v paušální částce 175 000 Kč, snížené o součet všech částek, které obět z titulu náhrady škody již obdržela“.

19. V § 28 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo b)“.

20. V § 30 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Ministerstvo může vydat nové rozhodnutí ve věci, vyjde-li dodatečně najevo, že nebyly splněny podmínky pro poskytnutí peněžité pomoci, nebo podmínky pro její poskytnutí v přiznané výši, zejména nesplnil-li žadatel informační povinnost podle § 31 odst. 5. Vydáním nového rozhodnutí se původní rozhodnutí ruší.“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

21. Za § 32 se vkládá nový § 32a, který včetně nadpisu zní:

„§ 32a

Poskytování údajů ze základního registru obyvatel a z informačního systému evidence obyvatel

(1) Ministerstvo využívá pro účely řízení o žádosti o poskytnutí peněžité pomoci ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu na území České republiky, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, se využívá datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, využívá se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, využívá se den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Ministerstvo využívá pro účely řízení o žádosti o poskytnutí peněžité pomoci z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o státních občanech České republiky a bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, se využívá místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu na území České republiky, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,
- j) datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení omezení svéprávnosti, datum odvolání podpůrce soudem a datum zániku zastoupení členem domácnosti; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, využívá se datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil; je-li opatrovníkem ustanovena právnická osoba, využívá se název a adresa sídla,
- k) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo,

využívá se jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, využívá se název a adresa sídla,

- l) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, využívá se místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- m) datum, místo a okres vzniku registrovaného partnerství, došlo-li ke vzniku registrovaného partnerství mimo území České republiky, využívá se místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, využívá se jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, využívá se jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,
- p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly

účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,

- q) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, využívá se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- r) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan nepřežil, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého.“.

22. V § 47 odst. 2 písm. b) se slova „rozsahu bezplatné právní pomoci“ nahrazují slovy „počtu hodin poskytování právní pomoci bezplatně za kalendářní měsíc“.

23. V § 48 odst. 3 se na konci textu věty první doplňují slova „ , a dále na žádost poskytovatele jeho telefonní číslo, adresu pro doručování elektronické pošty nebo jiný kontaktní údaj nebo adresu jeho internetových stránek“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Není-li u advokáta zapsaného v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů zapsán údaj o počtu hodin poskytování právní pomoci bezplatně za kalendářní měsíc podle § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 45/2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí tento advokát požádat o jeho zápis nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak jej Ministerstvo spravedlnosti z registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů vyškrtne.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhláše-

ného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb. a zákona č. 55/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 51a odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).

2. V § 51a odst. 2 se za slova „osmnáct let“ vkládají slova „a zvláště zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů“ a slovo „má“ se nahrazuje slovem „mají“.

3. V § 103a se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „; policejní orgán v těchto případech též vyrozumí svědka o opatřeních přijatých k zajištění jeho bezpečí, byla-li taková opatření přijata a nepovede-li vyrozumění ke zmaření nebo ztížení jejich účelu“.

4. V § 158 odst. 9 a v § 164 odst. 1 se slovo „patnácti“ nahrazuje slovem „osmnácti“.

5. V § 183a odst. 2 a 3 a v § 215 odst. 2 se slovo „patnáct“ nahrazuje slovem „osmnáct“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. IV

V § 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 313/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb. a zákona č. 254/2014 Sb., odstavec 3 zní:

„(3) Sociální služby uvedené v § 57, 59 až 63 a 69 se při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně poskytují také osobě, která není uvedena v odstavci 2, pokud oprávněně pobývá na území České republiky podle zvláštního právního předpisu³⁾. Sociální služby uvedené v § 57, 60 a 69 se poskytují také osobě, která je obětí trestného činu obchodování s lidmi nebo trestného činu zavlčení⁴⁸⁾. Sociální služby uvedené v § 37 se poskytují osobě, která je obětí trestného činu, pokud oprávněně pobývá na území České republiky podle zvláštního právního předpisu³⁾, a osobě, která je obětí trestného činu obchodování s lidmi nebo trestného činu zavlčení.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

Čl. V

Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011

Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 99/2013 Sb., zákona č. 228/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 304/2016 Sb. a zákona č. 368/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 128 odst. 1 písm. m) se slovo „nebo“ zrušuje.

2. V § 128 odst. 1 se na konci písmene n) čárka nahrazuje slovem „ , nebo“.

3. V § 128 odst. 1 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) Ministerstva spravedlnosti pro účely řízení o žádosti o poskytnutí peněžité pomoci podle zákona o obětech trestných činů,“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2017.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

57

ZÁKON

ze dne 19. ledna 2017,

kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci

Čl. I

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb. a zákona č. 55/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 1 písm. b) se za slova „řízení o předání“ vkládají slova „z České republiky“ a za slova „hlavy II“ se vkládají slova „dílů 3 a 4“.

2. V § 83 odst. 1 se text „odst. 5“ nahrazuje textem „odst. 6“ a text „odst. 6“ se nahrazuje textem „odst. 7“.

3. V § 193 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který včetně poznámky pod čarou č. 43 zní:

„(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatýkačí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě; ustanovení § 33 odst. 2 trestního řádu se přitom nepoužije. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.“

⁴³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkačího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.“

Dosavadní odstavce 8 a 9 se označují jako odstavce 9 a 10.

4. V § 203 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce bez zbytečného odkladu po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větách první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.“

Dosavadní odstavce 5 až 9 se označují jako odstavce 6 až 10.

5. V § 203 odst. 10, § 205 odst. 5, § 208 odst. 2 a 5 a v § 210 odst. 6 se číslo „8“ nahrazuje číslem „9“.

6. V § 204 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, poučí zadrženou osobu již v průběhu zadržení o tom, že nemá-li v trestním řízení ve vyžadujícím státě, v němž byl nebo by mohl být vydán evropský zatýkačí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si v souladu s právem vyžadujícího státu obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro řízení podle tohoto dílu. Zadrženou osobu poučí rovněž o tom, že prohlásí-li, že si přeje práva podle věty první využít, vyžadující stát je jí povinen po-

skytnout informace, které jí zvolení obhájce za tímto účelem usnadní. Prohlásí-li zadržená osoba, že si přeje využít práva podle věty první, státní zástupce o tom neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a informace, které obdrží od příslušného orgánu vyžadujícího státu za účelem uplatnění práva podle věty první, poskytne bez zbytečného odkladu zadržené osobě. Ustanovením tohoto odstavce není dotčen běh lhůt podle § 209.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

7. V § 205 odst. 2 písm. a), § 215 odst. 4 a 5 a v § 225 odst. 1 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. II

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/

/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb. a zákona č. 56/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 33 odst. 5 se slova „ , v případě, že bude vzat do vazby“ zrušují.

2. V § 69 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zatčená osoba má právo zvolit si obhájce, mluvit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zatčení. Zatčená osoba má dále právo na své náklady komunikovat prostřednictvím písemných sdělení nebo telefonu s osobou, kterou sama určí, je-li to technicky možné a pokud to okolnosti umožňují, zejména neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení nebo nebrání-li tomu zájem na ochraně oběti; tato komunikace podléhá kontrole. Zatčený cizinec má právo, aby byl o jeho zatčení vyzooměn konzulární úřad státu, jehož je občanem, a právo na komunikaci s tímto konzulárním úřadem. Nemá-li zatčený cizinec dostatek finančních prostředků, komunikace s konzulárním úřadem se mu umožní bezplatně. O těchto právech je třeba zatčenou osobu poučit a poskytnout jí plnou možnost jejich uplatnění.“

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

3. V § 76 odstavec 6 zní:

„(6) Zadržený podezřelý má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu podle odstavce 3, ledaže je obhájce ve lhůtě uvedené v odstavci 4 nedosažitelný.“.

4. Za § 76a se vkládá nový § 76b, který včetně nadpisu zní:

„§ 76b

Práva zadržené osoby

Zadržená osoba má právo zvolit si obhájce, mluvit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zadržení. Zadržená osoba má dále právo na své náklady komunikovat prostřednictvím písemných sdělení nebo telefonu s osobou, kterou sama určí, je-li to technicky možné a pokud to okolnosti umožňují, zejména neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení nebo nebrání-li tomu zájem na ochraně oběti; tato komunikace podléhá kontrole. Zadržený cizinec má právo, aby byl o jeho zadržení vyrozuměn konzulární úřad státu, jehož je občanem, a právo na komunikaci s tímto konzulárním úřadem. Nemá-li zadržený cizinec dostatek finančních prostředků, komunikace s konzulárním úřadem se mu umožní bezplatně. O těchto právech je třeba zadrženou osobu poučit a poskytnout jí plnou možnost jejich uplatnění.“.

5. V § 202 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se závěrečná část ustanovení, která zní: „na to a na jiné následky nedostavení (§ 66 a 90) musí být obžalovaný v předvolání upozorněn.“.

6. Za § 466 se vkládá nový § 466a, který včetně poznámky pod čarou č. 11 zní:

„§ 466a

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹¹⁾.

¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinu a právo být přítomen při trestním řízení před soudem.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. III

V § 13a odst. 1 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 52/2004 Sb. a zákona č. 276/2013 Sb., se slovo „Obviněnému“ nahrazuje slovem „Obviněný“ a slova „se zpravidla umožní použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou.“^{4b)} se nahrazují slovy „má právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou v době vymezené vnitřním řádem vazební věznice; toto právo lze omezit pouze v odůvodněných případech, zejména je-li to nutné k ochraně bezpečnosti nebo práv jiných osob.“.

Poznámka pod čarou č. 4b se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. IV

V § 46 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 55/2017 Sb., se na konci odstavce 2 doplňují věty „Namísto zákonného zástupce nebo opatrovníka, kteří nemohou mladistvého zastupovat pro střet zájmů, se vyrozumí, je-li to v zájmu mladistvého, opatrovník ustanovený podle § 43 odst. 2. Zaměstnavatel mladistvého se vyrozumí pouze, prohlásí-li mladistvý, popřípadě jeho zákonný zástupce nebo opatrovník, že s takovým vyrozuměním souhlasí.“.

ČÁST PÁTÁ
ÚČINNOST**Čl. V**

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

58**ZÁKON**

ze dne 19. ledna 2017,

kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna trestního zákoníku****Čl. I**

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb. a zákona č. 55/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 56 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Nepodmíněný trest odnětí svobody se vykonává diferencovaně ve věznici

- a) s ostrahou, nebo
- b) se zvýšenou ostrahou.

(2) Soud zpravidla zařadí do věznice

- a) s ostrahou pachatele, u kterého nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou,
- b) se zvýšenou ostrahou pachatele, kterému byl uložen výjimečný trest (§ 54), kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 108), kterému byl za zvláště závažný zločin (§ 14 odst. 3) uložen trest odnětí svo-

body ve výměře nejméně osm let, nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.“.

2. V § 57 odst. 1 se slova „ , který se od věznice, v níž dosud odsouzený trest vykonává, může lišit o jeden stupeň“ zrušují.

3. V § 57 odst. 2 se slova „mírnějším režimem“ nahrazují slovem „ostrahou“.

4. V § 57 odst. 3 se slova „s přísnějším režimem“ nahrazují slovy „se zvýšenou ostrahou“.

5. V § 57 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

6. V § 57 odstavec 5 zní:

„(5) Na návrh odsouzeného, který ve věznici se zvýšenou ostrahou vykonal nepřetržitě alespoň jednu čtvrtinu uloženého trestu, nejméně však šest měsíců, může soud rozhodnout o jeho přearžení do věznice s ostrahou. Odsouzený, kterému byl uložen trest odnětí svobody na doživotí, může podat návrh na přearžení do věznice s ostrahou nejdříve po výkonu deseti let tohoto trestu.“.

7. V § 57 odst. 6 se číslo „6“ nahrazuje číslem „5“.

Čl. II**Přechodná ustanovení**

1. Zařazení odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dohledem a do věznice s dozorem se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění na zařazení do věznice s ostrahou.

2. Při rozhodování o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého za trestný čin spáchaný přede dnem nabytí účinnosti

tohoto zákona se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije § 56 trestního zákoníku, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. K návrhu na přeřazení do jiného základního typu věznice, o kterém nebylo pravomocně rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepřihlíží, nejde-li o návrh na přeřazení z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou nebo o návrh na přeřazení z věznice s ostrahou do věznice se zvýšenou ostrahou.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

Čl. III

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 346/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 341/2010 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 276/2013 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb. a zákona č. 188/2016 Sb., se mění takto:

1. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Poradní komise

(1) K uplatňování poznatků, forem a metod zacházení s odsouzenými, které napomáhají k dosažení účelu výkonu trestu a k ochraně práv odsouzených, zřídí ředitel věznice poradní komisi (dále jen „komise“) z odborníků, kteří zejména působí v oblasti práce s pachateli trestných činů a osobami se sociálně patologickým nebo obdobným rizikovým způsobem chování, kteří se mohou spolupodílet na naplňování účelu trestu nebo kteří se mohou podílet na zajištění začlenění odsouzeného po výkonu trestu do společnosti nebo na zajištění jeho léčby. Členem komise nemůže být zaměstnanec Vězeňské služby.

(2) Členy komise jmenuje s jejich souhlasem ministr spravedlnosti (dále jen „ministr“) na návrh

ředitele věznice na dobu čtyř let, a to i opakovaně. Ředitel věznice ministrowi podává návrhy na jmenování členů komise prostřednictvím generálního ředitele Vězeňské služby. Komise se skládá minimálně z pěti členů.

(3) Ministr odvolá člena komise, jestliže poruší závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti vyplývající z členství v komisi, a to na návrh ředitele věznice nebo předsedy komise. Ředitel věznice ministrowi podává návrh na odvolání člena komise prostřednictvím generálního ředitele Vězeňské služby.

(4) Činnost člena komise je jiným úkonem v obecném zájmu. Vězeňská služba poskytne členovi komise při cestách v souvislosti s výkonem činnosti cestovní náhrady ve stejném rozsahu, výši a za podmínek stanovených zákoníkem práce pro zaměstnance v pracovním poměru; za pravidelné pracoviště člena komise se pro účely cestovních náhrad považuje místo jeho bydliště.

(5) Člen komise má povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozví v souvislosti s výkonem své funkce. Zprostit této povinnosti může člena komise ministr. Člen komise je povinen účastnit se jednání komise a podílet se řádně na její činnosti.

(6) Předseda komise každoročně do 31. března podává generálnímu ředitelství Vězeňské služby souhrnnou písemnou zprávu o činnosti komise za uplynulý rok. Ke zprávě o činnosti komise připojí své stanovisko ředitel věznice. Generální ředitelství Vězeňské služby vypracuje na základě zpráv komisí jednotlivých věznic celkovou komplexní zprávu o jejich činnosti a předloží ji ministrowi nejpozději do 31. května.

(7) Způsob jednání a vnitřní organizaci komise stanoví statut a jednací řád komise, který vydá generální ředitel Vězeňské služby.“.

Poznámka pod čarou č. 2 se zrušuje.

2. V § 5 odst. 1 se slova „spravedlnosti (dále jen „ministr“)" zrušují.

3. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Věznice se člení podle způsobu vnějšího střežení, zajištění bezpečnosti a režimu výkonu trestu do dvou typů, a to na věznici

a) s ostrahou a

b) se zvýšenou ostrahou.“.

4. Za § 12 se vkládají nové § 12a a 12b, které včetně nadpisu znějí:

„Vnitřní členění věznice s ostrahou

§ 12a

(1) Věznice s ostrahou se podle stupně zabezpečení člení na oddělení

- a) s nízkým stupněm zabezpečení,
- b) se středním stupněm zabezpečení a
- c) s vysokým stupněm zabezpečení.

(2) Do oddělení podle odstavce 1 jsou odsouzení umísťováni podle míry vnějšího a vnitřního rizika.

(3) Vnější riziko vyjadřuje míru nebezpečnosti odsouzeného pro společnost, zejména s ohledem na trestnou činnost, za kterou mu byl uložen trest, délku trestu a formu zavinění a s přihlédnutím k tomu, zda již byl ve výkonu trestu. Vnitřní riziko vyjadřuje míru rizika ohrožení bezpečnosti během výkonu trestu s ohledem na individuální charakteristiku odsouzeného, v níž se zohledňují zejména povaha jeho trestné činnosti, nevykonaná ochranná opatření, průběh předchozích výkonů trestu a hrozba útěku.

§ 12b

(1) Vyhodnocení míry vnějších a vnitřních rizik provede odborná komise, která je složena z vedoucího oddělení výkonu trestu nebo oddělení výkonu vazby a trestu anebo ředitelem věznice pověřeného zaměstnancem tohoto oddělení, a dále z psychologa, speciálního pedagoga, sociálního pracovníka, vychovatele a popřípadě dalších zaměstnanců Vězeňské služby určených ředitelem věznice. Odborná komise toto vyhodnocení včetně doporučení na umístění do některého z oddělení věznice s ostrahou předá bez zbytečného odkladu řediteli věznice.

(2) O umístění do některého z oddělení věznice s ostrahou rozhoduje ředitel věznice, ve které je odsouzený umístěn. Při svém rozhodování přihlédne k doporučení odborné komise; rozhodne-li odchylně od jejího doporučení, tento postup odůvodní a o rozhodnutí informuje Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“). Rozhodnutí je třeba písemně vyhotovit a doručit odsouzenému.

(3) Odsouzený umístěný do oddělení se střed-

ním nebo vysokým stupněm zabezpečení věznice s ostrahou má právo do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí podle odstavce 2 podat návrh na umístění do oddělení s nižším stupněm zabezpečení, o čemž musí být poučen. Tento návrh nemá odkladný účinek.

(4) Návrh podle odstavce 3 se podává u ředitele věznice, který jej spolu s rozhodnutím o umístění do některého z oddělení věznice s ostrahou, podklady pro vydání tohoto rozhodnutí a dokladem o doručení tohoto rozhodnutí odsouzenému předloží neprodleně soudu.“

5. V § 16 odst. 2 se slovo „oddělení“ nahrazuje slovem „oddílech“.

6. V § 33 odst. 3 se slova „Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“)" nahrazují slovem „ministerstvo“.

7. V § 41 odst. 4, § 46 odst. 3 písm. f) a g), § 49 odst. 1 až 3, § 49 odst. 4 větách první a druhé, § 64 odst. 1 písm. e) a f), § 72a odst. 2 větách první a druhé, § 72a odst. 3 větách první až třetí, § 72a odst. 4 větách první až třetí a v § 74 odst. 2 se slovo „oddělení“ nahrazuje slovem „oddílu“.

8. V nadpisu § 49 se slovo „oddělení“ nahrazuje slovem „oddílu“.

9. V § 58 odst. 3 se slova „specializovaná oddělení“ nahrazují slovy „specializované oddíly“.

10. V § 59 odst. 2 se věta poslední zrušuje.

11. V § 59 odst. 6 se za slovo „odsouzeného,“ vkládají slova „kterému byl uložen výkon trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou nebo“.

12. V § 71 se odstavec 3 zrušuje.

13. V § 72a odst. 5 se slova „do oddělení“ nahrazují slovy „do oddílu“ a slova „tohoto oddělení“ se nahrazují slovy „tohoto oddílu“.

14. V části první hlavě IV se doplňuje díl 10, který včetně nadpisu zní:

„Díl 10

Výkon trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou

§ 72b

Při výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostra-

hou se nepoužijí ustanovení § 19 odst. 8, § 45 odst. 2 písm. g) a h), § 56 odst. 1 a 2 a § 68.“

15. V nadpisu § 74 se slovo „oddělení“ nahrazuje slovem „oddíl“.

16. V § 74 odst. 1 se slovo „oddělení“ nahrazuje slovem „oddíl“.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Odsouzení zařazení k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dohledem za nedbalostní trestné činy se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za umístěné do oddělení s nízkým stupněm zabezpečení, odsouzení zařazení k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dohledem za jiné než nedbalostní trestné činy za umístěné do oddělení se středním stupněm zabezpečení a odsouzení zařazení k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dozorem a do věznice s ostrahou za umístěné do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení, nestanoví-li Vězeňská služba jinak.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. V

Zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 276/2013 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb. a zákona č. 57/2017 Sb., se mění takto:

1. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který včetně nadpisu zní:

„§ 3a

Poradní komise

(1) K zajištění podmínek výkonu vazby a k ochraně práv obviněných zřídí ředitel věznice poradní komisi (dále jen „komise“) z odborníků, kteří zejména působí v oblasti práce s pachateli trestných činů a osobami se sociálně patologickým nebo

obdobným rizikovým způsobem chování, kteří mohou spolupůsobit při výkonu vazby nebo kteří se mohou podílet na zajištění léčby obviněného. Členem komise nemůže být zaměstnanec Vězeňské služby.

(2) Členy komise jmenuje s jejich souhlasem ministr spravedlnosti (dále jen „ministr“) na návrh ředitele věznice na dobu čtyř let, a to i opakovaně. Ředitel věznice ministrowi podává návrhy na jmenování členů komise prostřednictvím generálního ředitele Vězeňské služby. Komise se skládá minimálně z pěti členů.

(3) Ministr odvolá člena komise, jestliže poruší závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti vyplývající z členství v komisi, a to na návrh ředitele věznice nebo předsedy komise. Ředitel věznice ministrowi podává návrh na odvolání člena komise prostřednictvím generálního ředitele Vězeňské služby.

(4) Činnost člena komise je jiným úkonem v obecném zájmu. Vězeňská služba poskytne členovi komise při cestách v souvislosti s výkonem činnosti cestovní náhrady ve stejném rozsahu, výši a za podmínek stanovených zákoníkem práce pro zaměstnance v pracovním poměru; za pravidelné pracoviště člena komise se pro účely cestovních náhrad považuje místo jeho bydliště.

(5) Člen komise má povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozví v souvislosti s výkonem své funkce. Zprostit této povinnosti může člena komise ministr. Člen komise je povinen účastnit se jednání komise a podílet se řádně na její činnosti.

(6) Předseda komise každoročně do 31. března podává generálnímu ředitelství Vězeňské služby souhrnnou písemnou zprávu o činnosti komise za uplynulý rok. Ke zprávě o činnosti komise připojí své stanovisko ředitel věznice. Generální ředitelství Vězeňské služby vypracuje na základě zpráv komisí jednotlivých věznic celkovou komplexní zprávu o jejich činnosti a předloží ji ministrowi nejpozději do 31. května.

(7) Způsob jednání a vnitřní organizaci komise stanoví statut a jednací řád komise, který vydává generální ředitel Vězeňské služby.“

2. V § 4 a v § 10 písm. d) se slovo „spravedlnosti“ zrušuje.

3. V § 10 se na konci písmene d) čárka nahrazuje tečkou a písmeno e) se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna trestního řádu

Čl. VI

Za § 324 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 152/1995 Sb., se vkládá nový § 324a, který včetně nadpisu zní:

„§ 324a

Rozhodování o návrhu na umístění do oddělení s nižším stupněm zabezpečení věznice s ostrahou

(1) O návrhu odsouzeného na umístění do oddělení s nižším stupněm zabezpečení věznice s ostrahou podle zákona upravujícího výkon trestu odnětí svobody rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává. Nebrání-li tomu důležité důvody, je třeba o takovém návrhu rozhodnout nejpozději do 30 dnů od jeho doručení soudem.

(2) Byl-li návrh podle odstavce 1 podán po lhůtě stanovené zákonem upravujícím výkon trestu odnětí svobody nebo osobou, která k podání návrhu není oprávněna, soud jej zamítne. Toto rozhodnutí může soud učinit též v neveřejném zasedání.

(3) Soud na základě návrhu podle odstavce 1 přezkoumá rozhodnutí ředitele věznice o umístění odsouzeného do některého z oddělení věznice s ostrahou z hlediska jeho zákonnosti a odůvodněnosti. Shledá-li návrh nedůvodným nebo bylo-li v době od doručení návrhu soudem rozhodnuto o umístění odsouzeného do jiného oddělení věznice

s ostrahou z důvodu změny míry vnějších a vnitřních rizik, návrh zamítne. Nepostupuje-li soud podle věty druhé, rozhodnutí zruší, a je-li vada odstranitelná ve veřejném zasedání, ve věci sám rozhodne; nelze-li takto postupovat, rozhodnutí zruší a uloží řediteli věznice, aby o umístění do některého z oddělení věznice s ostrahou znovu rozhodl.

(4) Ředitel věznice je při novém rozhodování o umístění odsouzeného do některého z oddělení věznice s ostrahou vázán právním názorem, který ve věci soud vyslovil, a je povinen provést úkony, jejichž provedení soud nařídil; do vydání nového rozhodnutí nedochází ke změně umístění odsouzeného.

(5) Rozhodnutí podle odstavců 2 a 3 se doručuje i řediteli věznice.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky

Čl. VII

Na konci textu § 4b zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění zákona č. 436/2003 Sb. a zákona č. 129/2008 Sb., se doplňují slova „a při rozhodování o umístění odsouzeného do některého z oddělení věznice s ostrahou“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 2017.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

59

ZÁKON

ze dne 19. ledna 2017

**o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení
a o změně některých zákonů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

POUŽITÍ PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ
Z MAJETKOVÝCH TRESTNÍCH SANKCÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje způsob nakládání s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Majetkovou trestní sankcí se pro účely tohoto zákona rozumí sankce uložená podle trestního zákona v trestním řízení o trestném činu, kterým pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení, s výjimkou sankce uložené rozhodnutím cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, za podmínky, že soud o uložení takové sankce rozhodl v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání, do něhož si rozhodnutí o jejím uložení vyhradil podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, a to:

- a) trest propadnutí majetku,
- b) peněžitý trest a peněžité opatření (dále jen „peněžitý trest“),
- c) trest propadnutí věci a trestní opatření propadnutí věci (dále jen „trest propadnutí věci“),
- d) propadnutí náhradní hodnoty,
- e) ochranné opatření zabránění části majetku,
- f) ochranné opatření zabránění věci a
- g) zabránění náhradní hodnoty.

(2) Majetkovým nárokem se pro účely tohoto zákona rozumí nárok poškozeného na náhradu ma-

jetkové škody nebo nemajetkové újmy, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, které pachatel na úkor poškozeného získal. Majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem zanedbání povinné výživy, se pro účely tohoto zákona rozumí i dlužné výživné.

(3) Oprávněnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí poškozený, s výjimkou státu,

- a) který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, uplatnil majetkový nárok a tento nárok mu byl přiznán rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení, které nabylo právní moci a je vykonatelné,
- b) který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, uplatnil majetkový nárok a byl s tímto nárokem, byť jen zčásti, pravomocným rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, a do 60 dnů od právní moci takového rozhodnutí ohledně tohoto majetkového nároku podal návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních,
- c) o jehož majetkovém nároku pravomocně rozhodl soud v řízení ve věcech občanskoprávních, pokud v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, byla uložena majetková trestní sankce nebo si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, nebo
- d) vůči němuž má pachatel pravomocným a vyko-

natelným rozhodnutím soudu v řízení ve věcech občanskoprávních stanovenou výši vyživovací povinnosti, pokud v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy byla pravomocně uložena majetková trestní sankce.

§ 3

Zvláštní účet a jeho příjmy

(1) Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) zřídí zvláštní účet určený k zasílání peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „zvláštní účet“) a číslo zvláštního účtu zveřejní na svých internetových stránkách.

(2) Příjmy zvláštního účtu tvoří za podmínek stanovených tímto zákonem peněžní prostředky získané

- a) výkonem majetkových trestních sankcí a
- b) zpeněžením věcí, které propadly nebo byly zabrány v trestním řízení, organizační složkou státu, která s nimi začala hospodařit podle § 15 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích (dále jen „organizační složka“), po odečtení nákladů vynaložených organizační složkou při hospodaření s těmito věcmi na tyto věci nebo v souvislosti s nimi do doby jejich zpeněžení a po odečtení nákladů na jejich zpeněžení.

(3) Ten, kdo zasílá peněžní prostředky uvedené v odstavci 2 na zvláštní účet, označí platbu tak, aby z jejího označení bylo zřejmé, z jakého trestního řízení peněžní prostředky pocházejí (dále jen „označené trestní řízení“). Způsob označení platby peněžních prostředků ministerstvo zveřejní na svých internetových stránkách.

§ 4

Peněžní prostředky získané výkonem peněžitého trestu

(1) Soud příslušný podle trestního řádu k zajištění výkonu peněžitého trestu, který je majetkovou trestní sankcí podle tohoto zákona, zašle peněžní prostředky získané jeho výkonem neprodleně na zvláštní účet.

(2) V případě uvedeném v odstavci 1 předseda senátu bez zbytečného odkladu vyrozumí ministerstvo o

- a) odložení výkonu peněžitého trestu nebo povolení jeho splácení po částkách anebo o odvolání povolení odkladu nebo splátek,

- b) upuštění od výkonu peněžitého trestu nebo jeho zbytku,
- c) nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody nebo jeho poměrné části,
- d) přeměně peněžitého trestu nebo jeho zbytku v trest domácího vězení nebo v trest obecně prospěšných prací,
- e) skutečnosti, že peněžitý trest byl vykonán,
- f) nahrazení zaplacení peněžitého opatření nebo jeho nevykonaného zbytku tím, že mladistvý vykoná obecně prospěšnou činnost v rámci probačního programu pro tento účel zřízeného, nebo společensky prospěšnou činnost v rámci výchovné povinnosti podle § 27 odst. 5 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a
- g) tom, že pachateli byla udělena milost nebo amnestie, nebo o jiném rozhodnutí, opatření anebo skutečnosti, v jejichž důsledku nelze peněžitý trest vykonat nebo jej lze vykonat jen částečně.

§ 5

Peněžní prostředky získané výkonem jiných majetkových trestních sankcí

Peněžní prostředky, které propadly nebo byly zabrány na základě majetkové trestní sankce, zašle organizační složka neprodleně na zvláštní účet.

§ 6

Zpeněžení věci propadlé nebo zabrané v trestním řízení

(1) Jinou věc než uvedenou v § 5, která propadla nebo byla zabrána na základě majetkové trestní sankce, organizační složka zpeněží postupem podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Ustanovení zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích upravující odchýlný postup než ten, který se týká zpeněžení věci, se nepoužijí.

(2) Postup podle odstavce 1 se nepoužije, jde-li o věc, která je podle odstavce 3 vyloučena z povinnosti zpeněžení, nebo o věc neprodejnou; za věc neprodejnou se pro účely tohoto zákona považuje věc, kterou se nepodaří zpeněžit do 1 roku poté, kdy k ní organizační složka začala plnit své úkoly podle § 15

odst. 1 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(3) Povinnost zpeněžit věc podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) věc, jejíž povaha zpeněžení neumožňuje,
- b) věc, která ohrožuje život, zdraví, bezpečnost osob nebo majetku anebo veřejnou bezpečnost a pořádek, zejména omamnou nebo psychotropní látku, prekursor, jed, radioaktivní materiál, zbraň, střelivo, munici a výbušninu,
- c) věc, kterou si organizační složka ponechá pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti,
- d) věc muzejní, galerijní nebo archivní hodnoty, věc prohlášenou za kulturní památku, předmět kulturní hodnoty, sbírku muzejní povahy a sbírkový předmět, neperiodickou publikaci a periodický tisk, pokud je zapotřebí ponechat takovou věc z důvodu veřejného zájmu nebo její zvláštní povahy ve vlastnictví státu, nebo
- e) bezcennou věc.

(4) Má-li organizační složka pochybnosti, zda se jedná o věc uvedenou v odstavci 3 písm. d), vyžádá si stanovisko Ministerstva kultury; v případě archiválií Ministerstva vnitra a v případě věcí muzejní a galerijní hodnoty vojenského charakteru Ministerstva obrany. Stanovisko musí být vydáno do 30 dnů od doručení žádosti.

(5) Peněžní prostředky získané zpeněžením věci přijme organizační složka na svůj účet cizích prostředků. Částku ve výši nákladů, které vynaložila při hospodaření s takovou věcí na tuto věc nebo v souvislosti s ní do doby jejího zpeněžení, a nákladů na její zpeněžení převede na příjmový účet státního rozpočtu pro ni zřízený a zbylou část peněžních prostředků neprodleně převede na zvláštní účet.

(6) S věcí uvedenou v odstavci 3 a s neprodejnou věcí organizační složka naloží způsobem uvedeným v zákonu o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(7) Organizační složka neprodleně uvědomí ministerstvo o skutečnosti, že na zvláštní účet zaslala všechny peněžní prostředky získané zpeněžením věci z označeného trestního řízení, nebo o skutečnosti, že žádné peněžní prostředky na zvláštní účet nezašle, neboť propadlou nebo zabranou věc pocházející z označeného trestního řízení nelze zpeněžit

z důvodů uvedených v odstavci 3, nebo jde o věc neprodejnou. Organizační složka vyrozumí ministerstvo i o jiné skutečnosti týkající se propadlé nebo zabrané věci, která je významná pro řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby.

§ 7

Výdaje zvláštního účtu

(1) Peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení, které byly zaslány na zvláštní účet, se při splnění podmínek stanovených tímto zákonem v níže uvedeném pořadí užijí

- a) k uspokojení majetkových nároků oprávněných osob, jejichž majetkové nároky vznikly v důsledku spáchání trestného činu, o němž se vedlo označené trestní řízení, a
- b) ve výši stanovené tímto zákonem pro Probační a mediační službu na poskytování pomoci obětem trestných činů.

(2) Zbylé peněžní prostředky jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 8

Žádost o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo uspokojí majetkový nárok oprávněné osoby způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem na základě její žádosti. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. a), c) nebo d) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

(2) V žádosti je třeba kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvést

- a) výši majetkového nároku, jehož uspokojení je požadováno ze zvláštního účtu,
- b) skutečnost, zda mají být peněžní prostředky

oprávněné osobě vyplaceny formou poštovní poukázky, nebo mají být zaslány na účet, jehož číslo je v žádosti uvedeno, a

- c) skutečnost, že si soud vyhradil rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce do veřejného zasedání.

(3) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. a) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. c) k žádosti připojí kopii pravomocného odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. d) k žádosti připojí kopii pravomocného odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy, a není-li to zřejmé z rozsudku, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem zanedbání povinné výživy a výši tohoto majetkového nároku.

(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku, a připojit kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud nesplní některou z těchto povinností ve stanovené lhůtě, právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná

osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.

(5) Žadatel je povinen neprodleně vyrozumět ministerstvo o skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení žádosti o uspokojení majetkového nároku žadatele, zejména o skutečnosti, že uplatněný majetkový nárok byl zcela nebo zčásti uspokojen jiným způsobem, a o rozsahu, v jakém se tak stalo.

§ 9

Řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo žadateli písemně potvrdí přijetí žádosti a poučí jej o skutečnostech uvedených v odstavcích 3 a 4.

(2) Ministerstvo řízení přeruší, je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, až do doby, kdy tato osoba podá žádost, nebo vyrozumí ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě se ministerstvo dozví, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti.

(3) Ministerstvo vydá rozhodnutí nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta stanovená v § 8 odst. 1 pro podání žádosti oprávněné osobě uvedené v § 2 odst. 3 písm. a) nebo c). Je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, jejíž nárok nezankl, počíná lhůta pro vydání rozhodnutí běžet ode dne, kdy tato oprávněná osoba podala žádost, nebo vyrozuměla ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě ode dne, kdy se ministerstvo dozvědělo, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti. Pokud den uvedený ve větě první nebo druhé předchází dni, kdy jsou na zvláštní účet připsány první peněžní prostředky z majetkové trestní sankce uložené v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání oprávněné osobě vznikl její majetkový nárok, běží lhůta pro vydání rozhodnutí až ode dne jejich připsání na zvláštní účet.

(4) Jsou-li peněžní prostředky z označeného trestního řízení na zvláštní účet zasilány po částech, ministerstvo rozhodne o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby z peněžních prostředků uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších peněžních prostředků rozhodne vždy do 90 dnů od jejich připsání na zvláštní účet. Byl-li

v označeném trestním řízení uložen peněžitý trest a bylo-li povoleno jeho splácení po částkách, ministerstvo rozhodne o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby ze splátek uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších splátek rozhodne vždy do 90 dnů od připsání 3 splátek na zvláštní účet.

§ 10

Rozhodnutí o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo uspokojí majetkový nárok oprávněné osoby z peněžních prostředků uložených na zvláštním účtu, které pocházejí z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání oprávněné osobě vznikl její majetkový nárok.

(2) Majetkový nárok oprávněné osoby ministerstvo uspokojí v rozsahu, v jakém byl pravomocně přiznán rozhodnutím soudu v trestním řízení nebo v řízení ve věcech občanskoprávních; v případě dlužného výživného v rozsahu uvedeném v odsuzujícím rozsudku za trestný čin zanedbání povinné výživy. Pokud v mezidobí došlo k částečnému uspokojení tohoto majetkového nároku jiným způsobem, ministerstvo jej uspokojí ve zbylém rozsahu; pokud došlo k úplnému uspokojení tohoto majetkového nároku, ministerstvo žádost o jeho uspokojení zamítne.

(3) Nepostačují-li peněžní prostředky k úplnému uspokojení všech uplatněných majetkových nároků oprávněných osob, ministerstvo je uspokojí poměrně.

(4) Nebyly-li z majetkových sankcí uložených v označeném trestním řízení získány žádné peněžní prostředky, ministerstvo řízení zastaví.

(5) Ministerstvo zašle peněžní prostředky oprávněné osobě na stanovený účet nebo je vyplatí formou poštovní poukázky ve výši stanovené v rozhodnutí ministerstva do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(6) Ministerstvo může vydat nové rozhodnutí ve věci, vyjde-li dodatečně najevo, že nebyly splněny podmínky pro uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby nebo podmínky pro jeho uspokojení v přiznané výši, zejména bylo-li rozhodnuto na základě nesprávných nebo neúplných údajů, nebo

nesplnila-li oprávněná osoba informační povinnost podle § 8 odst. 5.

(7) Ministerstvo vydá nové rozhodnutí ve věci také tehdy, pokud v době mezi vydáním rozhodnutí a vyplacením peněžních prostředků oprávněné osobě na základě tohoto rozhodnutí oprávněná osoba přijme ze stejného důvodu plnění od pachatele s tím, že součet peněžních prostředků přijatých oprávněnou osobou od ministerstva a pachatele převyšuje výši jejího majetkového nároku, a oprávněná osoba ministerstvu peněžní prostředky ve výši, v jaké je přijala nad rámec svého majetkového nároku, na jeho výzvu ve stanovené lhůtě nevydá. Pokud oprávněná osoba peněžní prostředky uvedené ve větě první ministerstvu vydá, sníží se o ně výše majetkového nároku, který má stát vůči pachateli.

(8) Vydáním nového rozhodnutí se původní rozhodnutí ruší.

§ 11

Přechod majetkového nároku na stát

(1) Zasláním peněžních prostředků na účet oprávněné osoby nebo vyplacením peněžních prostředků oprávněné osobě formou poštovní poukázky přechází majetkový nárok oprávněné osoby vůči pachateli na stát, a to ve výši poskytnutého peněžitého plnění, popřípadě sníženého podle § 10 odst. 7. Bylo-li rozhodnutí, na jehož základě byly peněžní prostředky oprávněné osobě zaslány na účet nebo vyplaceny, zrušeno, majetkový nárok přechází na stát v rozsahu peněžitého plnění náležejícího oprávněné osobě na základě nového rozhodnutí ve věci; peněžní prostředky, které stát v mezidobí od pachatele získal nad rámec nově přešlého majetkového nároku, je povinen pachateli neprodleně vrátit. Majetkový nárok přešlý na stát uplatňuje vůči pachateli ministerstvo. O těchto skutečnostech ministerstvo vyrozumí pachatele, včetně výše majetkového nároku, který na stát přešel.

(2) Přešel-li majetkový nárok oprávněné osoby na stát podle odstavce 1 a oprávněná osoba přijala od pachatele plnění ze stejného důvodu s tím, že součet peněžních prostředků přijatých oprávněnou osobou od ministerstva a pachatele převyšuje výši jejího majetkového nároku, je oprávněná osoba povinna nejpozději do 15 dnů ode dne zjištění této skutečnosti nebo ode dne výzvy učiněné ministerstvem peněžní prostředky ve výši, v jaké je přijala neoprávněně,

vrátit na zvláštní účet. Pachatel svůj dluh v rozsahu poskytnutého plnění splní, i když jej poskytl osobě, jejíž majetkový nárok již přešel zcela nebo zčásti na stát.

§ 12

Peněžní prostředky na poskytování pomoci obětem trestných činů

(1) Z peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení zbývajících na zvláštním účtu po uspokojení majetkových nároků oprávněných osob náleží pro účel uvedený v § 7 odst. 1 písm. b) 2 % Probační a mediační službě; uvedená částka se zaokrouhlí v celých korunách nahoru.

(2) Ministerstvo ponechá na zvláštním účtu ve stanoveném označení peněžní prostředky ve výši odpovídající částkám vypočteným podle odstavce 1 a zbylé peněžní prostředky odvede do státního rozpočtu ve lhůtě stanovené rozpočtovými pravidly.

(3) Ministerstvo převede Probační a mediační službě peněžní prostředky uvedené v odstavci 1 souhrnně ze všech dotčených trestních řízení vždy ke dni 31. ledna kalendářního roku zpětně za předcházející kalendářní rok; částka nižší než 1 000 Kč se nepřevádí a je příjmem státního rozpočtu.

§ 13

Součinnost

(1) Každý je povinen sdělit ministerstvu skutečnosti, které mají význam pro ověřování splnění podmínek pro uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby podle tohoto zákona.

(2) Soudy a orgány činné v trestním řízení poskytnou ministerstvu potřebnou součinnost, zejména mu zašlou na jeho písemnou žádost kopie listin ze spisu pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

(3) Při ověřování splnění podmínek pro uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby podle tohoto zákona je oprávněná úřední osoba ministerstva oprávněna nahlížet do trestních spisů a spisů soudu vedených v občanskoprávním řízení; soudy a orgány činné v trestním řízení jsou povinny jí nahlédnutí do spisů umožnit.

§ 14

Využívání údajů z informačních systémů veřejné správy

(1) Ministerstvo využívá pro výkon své působnosti ze základního registru obyvatel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) adresa místa pobytu,
- c) datum, místo a okres narození; u fyzické osoby, která se narodila v cizině, datum, místo a stát, kde se narodila,
- d) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který fyzická osoba prohlášená za mrtvého nepřežila, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Ministerstvo využívá pro výkon své působnosti z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o státních občanech České republiky a o osobách, které pozbyly státní občanství České republiky:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, na jehož území k narození došlo,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu, nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu,

- který smlouvu nebo zastoupení schválil, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení omezení svéprávnosti, datum odvolání podpůrce soudem a datum zániku zastoupení členem domácnosti; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,
- k) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- l) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- n) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
- p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého,
- q) záznam o poskytnutí údajů.
- (3) Ministerstvo využívá pro výkon své působnosti z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli:
- jméno, popřípadě jména, příjmení,
 - rodné číslo; pokud nebylo přiděleno, datum narození.
- (4) Ministerstvo využívá pro výkon své působnosti z registru rodných čísel:
- jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
 - rodné číslo,
 - v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,
 - den, měsíc a rok narození,
 - místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.
- (5) Ministerstvo využívá pro výkon působnosti z informačního systému cizinců tyto údaje:
- jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
 - datum narození,
 - pohlaví,
 - místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
 - rodné číslo,
 - státní občanství, popřípadě státní příslušnost,

- g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- j) omezení svéprávnosti,
- k) vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- l) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- m) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a jeho rodné číslo; je-li manžel nebo registrovaný partner cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- p) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.
- (6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo z informačního systému cizinců pouze, pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav. Z využívaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.
- (7) Ministerstvo může údaje poskytnuté mu podle odstavců 1 až 5 pro účely plnění úkolů podle tohoto zákona dále předávat, třídit nebo kombinovat, popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou správné.

§ 15

Evidence údajů o peněžních prostředcích z majetkových trestních sankcí

Ministerstvo pro účely plnění úkolů podle tohoto zákona provozuje a spravuje evidenci údajů o peněžních prostředcích z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, které byly zaslány na zvláštní účet. Tato evidence je neveřejným informačním systémem veřejné správy.

§ 16

Rejstřík majetkových nároků oprávněných osob přelých na stát

(1) Ministerstvo provozuje a spravuje rejstřík majetkových nároků oprávněných osob přelých na stát (dále jen „rejstřík“). Rejstřík je neveřejným informačním systémem veřejné správy.

(2) Ministerstvo využívá údaje vedené v rejstříku pro účely podle tohoto zákona a pro účely vymáhání majetkového nároku, který podle § 11 přešel na stát.

(3) Ministerstvo poskytuje údaje z rejstříku soudům a exekutorům pro účely výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu a exekuce podle exekučního řádu, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Údaje vedené v rejstříku se z rejstříku vymažou po uplynutí 25 let od jejich zápisu do rejstříku.

§ 17

Údaje v rejstříku

(1) V rejstříku se vedou tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresa bydliště nebo název nebo obchodní firma, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresa sídla oprávněné osoby, jejíž majetkový nárok přešel na stát,
- b) jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresa bydliště nebo název nebo obchodní firma, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresa sídla pachatele, vůči kterému vznikl oprávněné osobě majetkový nárok,
- c) označení soudního řízení, ve kterém byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok, spisovou značkou, pod kterou je vedeno; v případě majetkového nároku na uhrazení dlužného výživného se označí řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy,
- d) označení soudu, který vydal rozhodnutí, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok; v případě majetkového nároku na uhrazení dlužného výživného se označí soud, který vydal odsuzující rozsudek v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy,
- e) výše majetkového nároku, který přešel na stát,
- f) datum přechodu majetkového nároku z oprávněné osoby na stát.

(2) Součástí rejstříku jsou i provozní údaje o zápisu údajů uvedených v odstavci 1.

§ 18

Přechodné ustanovení

Podle tohoto zákona se nepostupuje v případě majetkových trestních sankcí, které byly pravomocně uloženy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ**Změna trestního řádu**

§ 19

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona

č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 56/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb. a zákona č. 58/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 43 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Jde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), rozumí se pro účely tohoto zákona majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, i dlužné výživné.“.

2. V § 46 se na konci textu věty první doplňují slova „; v rámci poučení jej upozorní i na možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“.

3. V § 343 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 20

V § 11 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 358/1992 Sb., zákona č. 548/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 285/1993 Sb., zákona č. 135/1996 Sb., zákona č. 272/1996 Sb., zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 14/2017 Sb., se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Ministerstvo spravedlnosti poskytuje peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a uspokojuje majetkové nároky osob poškozených trestným činem z peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna rozpočtových pravidel

§ 21

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 493/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb., zákona č. 187/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona

č. 257/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 174/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 26/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 109/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 214/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., zákona č. 421/2009 Sb., zákona č. 139/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 465/2011 Sb., zákona č. 171/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 501/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 25/2015 Sb., zákona č. 320/2015 Sb., zákona č. 357/2015 Sb., zákona č. 128/2016 Sb., zákona č. 135/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb. a zákona č. 24/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. h) bodě 6 se za slovo „rozpočtu“ vkládají slova „ , zvláštním účtu Ministerstva spravedlnosti podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“.

2. V § 45 odst. 1 se za slovo „zákon“ vkládají slova „nebo zákon o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“.

3. V § 45 odst. 11 se slova „pokut, a“ nahrazují slovem „pokut,“ a na konci textu odstavce 11 se doplňují slova „ , a o prostředky přijaté ze zvláštního účtu Ministerstva spravedlnosti podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

8 591449 020015

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2017 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** Nakladatelství Sagit a. s., Horní 457/1; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řípská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevídování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.